

سُورَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرْبَعُونَ آيَةً وَفِيهَا ذِكْرُ عَن

دَلِيلِهِ بِمَا مَكَّنَ نَزْلُهَا

دَلِيلِهِ بِمَا مَكَّنَ نَزْلُهَا

دَلِيلِهِ بِمَا مَكَّنَ نَزْلُهَا

عَمَّ

يَتَسَاءَلُونَ ۱

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲

الَّذِي هُمْ فِيهِ

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

مُخْتَلِفُونَ ۳

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵

لِّلْظَغِينِ مَابًا ۖ لَّيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۖ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا

د پاړه سرکشان | تپکا ونه ده | ايساريدونکي | په ککې | تراوړد مود | نه په څکي دوی | په ککې | يخواله | او نه

د سرکشانو تپکا ونه ده | چه په مودو مودو به پکې وسپړي | نه به پکې ډېڅنځي خوندي څکي او نه د خپلو

شرابا ۖ إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ۖ جَزَاءً وَفَاقًا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ

د خپلو څښ | مکر | کره اوبه | او زوړ | د دابه | بدله وي | پوره پوره | بېشکه دوی | امید نه لرلو

څه څښ | سوا د یشيد لو او بو او د وينو زوونه | د پوره پوره بدله ده | دا ځکه چه دوی د حساب کتاب د

حسابا ۖ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۖ

د حساب | او دروغ بڼه کړل | زموږ آيتونه | په دروغ کړلوسره | او هر څيز | مونږ شمېرله | په کتاب کې

ورځ | امید نه لرلو | او ځمونږ آيتونه د سروپا دروغ کړل او مونږ هر څيز په ليک کي را جمع کړي دي

فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۖ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ

پس وڅکي | پس هغه کله به زيات نه کړو مونږ تاسو | مکر عذاب | بېشکه | پرهيز کارانو د پاره | کاميابي ده

تواوس خوند وڅکي مونږ به تاسوته نور نه څوم دغه عذاب درزياتو | بېشکه پرهيز کاروله کاميابي ده

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۖ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

باغونه | او انګور به وي | او پيښه جينکي | همزله به وي | او پيال | د ک شوه | دوی به نه اوري | په هغه

(دوی د پاره) باغونه او انګور به وي او همزله پيښه جينکي او د ک تر څله څله جامونه دوی به هلته نه عبث

لَعُوا ۖ وَلَا يَكْذِبُ ۖ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ۖ

عبث خبره | او نه | دروغ | بدله | ستا درې له طرف نه | درکړه به شي | په حساب

خبره اوري او نه دروغ | دا بدله ستا درې له طرف نه پوره پوره القام ده

رَّبِّ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ

چه رب د آسمانو | او د زمکه | او څه چه | د دواړو په مينه کي دي | ډير مهربان | دوی وس نه لري | د آسمانه

چه د آسمانو نو او د زمکه او د دواړو تر مينځه څيزونو پالونکي | مهربان دي | هېڅوک تره نه (هېڅ قسم له)

خَطَابًا ۖ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلِكَةُ صَفًّا ۖ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا

د خبره کول | په کومه ورځ به | د درېږي | روح الامين | او فرشته | صف ته | خبره به نه شي کول | مگر

مطالبه نه شي کول | په هغه ورځ چه جبرائيل | او ته به فرشته به صف ته ولاړه وي | هېڅوک به خبره نه شي

مَنْ أِذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۖ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ شَاءَ

هغه چه | اجازت ورکړي | ده ته | رحمن | او هغه به وای | خبره مې | دا | ورځ ده | حقه | نوڅوک چه | غواړي

کول | خو چاته چه مې بان خدا | اجازت ورکړي | او هغه خبره مې سمه کوي | دغه ورځ حقه ده | نو د چا چه خوښه

اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَابًا ۖ إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۖ يَوْمَ

وډ نيسي | خپل رب سره | تپکا ونه | بېشکه مونږ | او ډير لوی تاسو | د يو عذاب | چه نزديک د | په هغه ورځ

وی | نو خپل رب ته د رجوع وکړي | بېشکه مونږ تاسو د نزديک د راتلونکي عذاب نه اويړولی | په هغه ورځ

التبای
هَذَا بَرْدًا وَلَا
شك | بخوالے | او نہ
تَوَالِي بِرْجُون
مید نہ لرلو
د حساب کتاب |
بَنِي كِتَاب
| یہ کتاب کج
جمع کرے دے
مَفَازًا
| کامیابی دہ
کامیابی دہ
بَسْعُونَ فِيهَا
یہ نہ آوری | یہ کج
ہلت نہ عبت
حَسَابًا
| یہ حساب
انعام دے
لِيَكُونَ مِنْهُ
نہ لری | دہ سرد
توے نہ ہیتر
تَكْلُمُونَ إِلَّا
یہ نہ نہ شے کوئے
یکی بہ خبر نہ شے
فَمَنْ شَاءَ
| نوٹو کی چہ غری
نہ چاہے خویش
تَكْلُمُونَ إِلَّا
یہ نہ نہ شے کوئے
یکی بہ خبر نہ شے
فَمَنْ شَاءَ
| نوٹو کی چہ غری
نہ چاہے خویش

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ الْكَفَرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تَرَبًّا
دینی بہ | بنیادم | خہ چہ | ورنہ لری | دد دوا لاسون | ادوائی بہ | کافر | اے کاش! زہ دے | خاورے
ہر سرے بہ خیل عمل پہ خیلو سترگو | دینی او کافر بہ | وائی چہ اے کاش! زہ خاورے سرے خاورے دے
سُورَةُ التَّرْغُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | سِتِّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً فِيهَا رُكُوعَانِ
سورہ نازعات بہ مکہ کہے نازل شو | شروع | داللہ پہ نامہ چہ کو مہربا | دیر یا رحیم کوئے | اوپہ کہے ۲۶ آیتوں او ۲ رکوع دی
داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربا | دیر یا رحیم خاوند
وَالْتَّرَغُوتِ عَرَقًا ۱ وَاللَّشَّظِ نَشْطًا ۲ وَالسَّيْحَتِ سَبْحًا ۳
قسم دے پہ روح راویستونکو | پہ جوہر نوکے | ورنہ | اوپہ ہفے چہ پہ نرمی روخو راویاسی | اوپہ لامبو وھونکو | پہ تیزی سرہ
قسم دے پہ ہفے فریقو چہ پہ سختی سرہ روخو راویاسی اوپہ ہفے چہ دیر پہ نرمی روخو راویاسی | اوپہ (پہ فضا کجے) لامبو وھ
فَالسَّيْقَتِ سَبْقًا ۴ فَاَلْمَدِيرَتِ أَمْرًا ۵ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۶
بیا پہ وھانڈ کین وھونکو | دھانڈ کین سرہ | بیا پہ انتظام کوئے | دھرکار | پہ ہفے ورخ | اوپہ خوزیری | خوزید وھ
ادیو تریلہ ورو وھانڈ کیری | او دھرکار تدبیر کوئے | چہ قیامت بہ راخی | پہ ہفے ورخ چہ رپید وھنکے زمکہ ورنہ پیری
تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۷ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۸ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۹
راہہ شے چہ | بل وروستور اتوئے | زہونہ بہ | پہ دغہ ورخ | درزیری | سترے پہ ددوی | قیتہ وی
ورپے بہ دویم (زوردار اواز) راخی | دیر زہونہ بہ پہ دغہ ورخ | درزیری | دھغوی سترے بہ کوزے وی
يَقُولُونَ عَرَانَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۱۰ عَادَا كُنَّا عِظَامًا مَخْرَجَةً ۱۱
دوی وائی | آیا مونیر بہ | بیرنہ وگرخوئے شو | وھو مینی حالت نہ | آیا ہرکد چہ شو مونیر | ہدوی | رذیل دی
دوی وائی چہ نہ! مونیر بہ لا | بیا ہم راژون دی کیرو؟ دھفے نہ پس چہ رذیل دی ہدوی شو؟
قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۱۲ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۱۳ فَاِذَا
دوی وائی | چہ داخوبہ | دغہ وخت | واپسی وی | دتاوات | پس بیشک | ہفے بہ | یوہ چغہ وی | پس دغہ وخت بہ
وائی چہ بیرہ داخوبہ ہے دتاوان نہ چکہ واپسی وی (واڈہ) | ہفے خوبہ پس یوہ زوردارہ چغہ وی | او دوی بہ
هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۱۴ هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۱۵ اِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ
دوی وی | پہ یوہ چکہ | آیارسیدلے دہ تاتہ | خبرہ | دموئی | ہرکد چہ | اواز کوئے | ددہ رب
فوراً میدان (دحشر) کہے موجود وی | آیا تاتہ دموئی | واقع خبر رارسیدلے دے | چہ خیل رب ورتہ دطوی پہ
بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۱۶ اِذْ هَبْ اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغَى ۱۷ فَقُلْ
پہ وادی | پاکہ | دطوی کہے | لاد شہ | طرف دفرعون تہ | بیشک دہ | سوکشی وکرہ | پس وواہ
پاکیزہ وادی کہے اواز وکرہ (اووئے حکم وکرہ چہ) فرعون تہ ورشہ چہ ہفے دحد نہ تیر شوے | نور تہ وواہ
هَلْ لَّكَ اِلَى اَنْ تَزِيَّ ۱۸ وَاَهْدِيكَ اِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ۱۹
آیا ستار خواہش شہ | چہ تہ پاک شہ | اوزہ لامو وناہم تاتہ | ستادرب طرف تہ | چہ تہ اویریری
چہ آباد پاکیزہ خواہش لری | او چہ زہ دتہ دخیل رب لامو وناہم | چہ تہ تیر نہ ویر وکرہ

دقیق ازیم

دقیق ازیم

دقیق ازیم

دقیق ازیم

دقیق ازیم

فَأَرَاهُ ^(۲۷) الْآيَةَ الْكُبْرَى ^(۲۸) فَكَذَّبَ وَعَصَى ^(۲۹) ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ^(۳۰)

نودہ ونبودلہ دتہ | ہفہ نخنبہ | لویہ | نودہ دروغ وکثرلہ | اوناخرمانی وکثرہ | بیا | بیرتہ وکثیدلو | کوشش کوونہ
نو ہفہ تہ نے یوہ لویہ معجزہ ونبودلہ ، نو (فرعون) ہفہ دروغ وکثرلہ اوناخرمانی وکثرہ ، بیا مخ پہ شا پہ منہ لاہ

فَحْشَرَ فَنَادَى ^(۳۱) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ^(۳۲) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

بیلے جمع کول | بیلے اواز وکرو | پس وکثریل | چہ زہ | ستاسوربیم | اوچت | پس ونبولودے | اللہ | پہ عذاب
نو خلق نے راقول کول اواعلان نے وکرو نو وکثرے ونبیل چہ زہ ستاسولے رب یم - نو اللہ تعالیٰ پہ اخرت - او دنیا دوار

الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ^(۳۳) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ^(۳۴) أَأَنْتُمْ أَشَدُّ

د آخرت | او دنیا کینے | بیشک | پہ دے کینے | عبرت دے | دہفہ چا دپارہ | چہ ویریری | آیا تاسو | گران یی
کینے عذاب وکرو - پہ دے کینے ہفہ تو لو خلقو د پارہ عبرت دے | د (اللہ نہ) ویریری ، آیا ستاسو پید او نبیت

خَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ ^(۳۵) بَنَاهَا ^(۳۶) رَفَعَ سَمُكَهَا ^(۳۷) فَسَوَّيَهَا ^(۳۸) وَأَغْطَشَ

پہ پید او نبیت کینے | یا آسمان | چہ ہفہ نے جوہ کرو | اوچت کرو | چت دہفہ | بیلے برابر کرو ہفہ | او تیار لے کورہ
گوان دے او کورہ آسمان ؟ چہ ہفہ جوہ کرو ، دہفہ چت نے اوچت کرو او برابرے کرو - او شپہ نے ورلہ

لَيْلَهَا ^(۳۹) وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ^(۴۰) وَالْأَرْضَ ^(۴۱) بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ^(۴۲) أَخْرَجَ مِنْهَا

شبہ دہفہ | او راوے ویتلہ | رنہ د ورے | او زمکہ نے ہم | د دے نہ پس | و غورولہ | راوے ویتلہ | لہ کن
تیارہ کورہ او ورے ورلہ رنہ رو نبانہ کورہ ، او زمکہ نے دے نہ پس و غورولہ | دہفہ نہ نے اوبہ او

مَاءَهَا ^(۴۳) وَمَرْغُهَا ^(۴۴) وَالْجِبَالَ ^(۴۵) أَرْسَاهَا ^(۴۶) مَتَاعًا ^(۴۷) لَّكُمْ ^(۴۸) وَلِأَنْعَامِكُمْ ^(۴۹)

اوبہ ددے | او مکیہ ددے | او غرونہ نے | محکم ودرول | (دا) فاندہ دہ | تاسو پارہ | او دپارہ د خارو و ستاسو
ورشو کولے راوے ویتلے - او غرونہ نے پرے قائم کول ، (د اهرتہ) ستاسو او ستاسو د خارو و فاندے دپارہ دی

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ^(۵۰) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ^(۵۱) الْإِنْسَانُ ^(۵۲) مَا سَعَى ^(۵۳)

بیاہرکہ چہ راشی | ہفہ ہنگامہ | لویہ | پہ کومہ ورچہ | یاد بہ کری | انسان | خہ چہ دہ کوشش کرے
نوخہ وخت چہ (د قیامت) ہفہ لویہ ہنگامہ راشی ، نو بتیادم تہ بہ خیل علونہ یوپہ یو را یاد شی ،

وَبُرَّرَتِ الْجَحِيمُ ^(۵۴) لِمَن يَرَى ^(۵۵) فَأَمَّا ^(۵۶) مَنْ طَغَى ^(۵۷) وَآثَرَ

اورا بنکارہ بہ کرے شی | دوزخ | ہرلید وکی دپارہ | پس چا چہ سرکش وکثرہ | او غورہ کرے وی
او ہرلید وکی تہ بہ دوزخ را بنکارہ کرے شی ، نو چا چہ سرکش کری وی ، او د دنیا ژوند

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ^(۵۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ ^(۵۹) الْمَأْوَى ^(۶۰) وَأَمَّا ^(۶۱) مَنْ خَافَ

ژوند د دنیا | نو بیشک | ہم دوزخ | (د دہ) قیقا و نرہ دہ | او لیکن | خوک چہ | ویریلے وی
نے غورہ کرے وی ، نو دوزخ بہ دہفہ قیقا و نرہ وی ، او خوک چہ د خیل رب پہ ورا ند

مَقَامَ رَبِّهِ ^(۶۲) وَنَهَى ^(۶۳) النَّفْسَ ^(۶۴) عَنِ الْهَوَى ^(۶۵) فَإِنَّ الْجَنَّةَ

پہ محکشلہ او ویریلے نہ | د رب خیل | او منع کرے وی | نفس | لہ خواہشاتونہ | نو یقیناً | جنت
دیشی نہ ویریلے وی ، او خیل نفس نے د خواہشاتونہ منع کرے وی ، نو جنت دہفہ

رَیْسُی (۲۷)
 میدلو کوشش کوونک
 پہ شاپہ منڈہ لاج
 اللہ نکال
 اللہ | پہ عذاب
 رت او دنیا دوا
 نتم اشد
 تاسو | گران یی
 استاسو پیداوبنت
 و اعطش
 او تیارہ ۷ کرہ
 شپہ ۷ ورلہ
 خرچ منها
 ۷ ویتلہ ۷ کنہ
 نہ ۷ اوبہ او
 فامکم (۳۳)
 دھارو وستاسو
 اندے دپارہ دی
 سعی (۳۵)
 ۷ کوشش کرے وی
 ش
 و اشتر
 فورہ کرے وی
 و د دنیا ژوند
 خاف
 ویرید وی
 پہ وراپ
 لجنتہ
 جنت
 دھفہ

هِيَ الْمَأْوَى (۳۱) يَسْأَلُونَكَ
 ددہ ۷ تیکا ونرہ دہ | دوی ۷ پیوس کوی له تانہ | دوی له تانہ د قیامت پہ حقلہ ۷ پیوس کوی
 ۷ تیکا ونرہ دہ
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا (۳۲) إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا (۳۳) إِنَّمَا أَنْتَ
 ختہ تعلق ۷ ستا | ددے د علم سرہ | ہم ستا درب طرف تہ دہ | انتہا ددے | بیشک تہ خو
 تانہ ددے وخت ختہ معلوم دے ؟ ددے اخی علم صرف اللہ سرہ دے ، ستا کار خو صرف
 مُنْذِرٌ مَنْ يَخْشَاهَا (۳۴) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوُّهَا لَمْ يَكُنْ
 ویزونکے پیہ | ہفہ خوک چہ ویریری | لکہ چہ دوی | پہ کومہ ورخ | او بیہ ہفہ | (وہ ۷ بہ ہنکاری) چہ دوی ۷ پیوی
 ہفہ خوک ویرول دی چہ د قیامت نہ ویریری ، دوی چہ د قیامت ورخ ووینی نوداے بہ وی لکہ چہ (پہ دنیا کینے)
 إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا (۳۵)
 مکر | یومانیام | یا بہ قدر د خابنت
 ہیلہ د نور د زیری یاد خابنت ہو مرہ وخت تیر کرے وی
 سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سورہ عبس پہ مکہ کینے نازل شواو (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ کو مہربان ویرزیات رحم کوونکے ۷
 د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان د ویرزیات رحم غاوند
 عَبَسَ وَتَوَلَّى (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي (۳)
 ناراضہ شو | او مخ ۷ وارولو | چہ راغ ورتہ | یو روند | او تانہ ختہ خبر دے | چہ شاید دے | پاک شی
 تنکے تزیو کرو او مخ ۷ وارولو چہ یو روند ورتہ راغے . او تانہ ختہ معلوم دہ چہ ہفہ (پہ دین زدہ کو) پاک شی .
 أَوَيْدَكَرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى (۴) أَمَّا مِنْ اسْتَعْنَى (۵) فَكَانَتْ لَهُ
 یادے نصیحت حاصل کرے | نفعہ و رکری دہ تہ | نصیحت | لیکن | خوک چہ | غنی دے | نو تہ | طرف دھفہ
 یا نصیحت او متی نو ہفہ ورتہ فائدہ و رکری | پاتے شو ہفہ سہ چہ بے پروا دے ، نو تا ہفہ تہ توجہ
 تَصَدَّى (۶) وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزْكِي (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى (۸)
 مخ کوے | اونشتہ پہ تا (خہ گناہ) | چہ ہفہ پاک نہ اختیارے | اولیکن | ہفہ خوک | چہ راغ تانہ | پہ منڈہ
 وکرہ . اوستا پکینے ختہ تاوان دے کہ ہفہ پاک نشی ؟ او خوک چہ تالہ پہ منڈہ منڈہ راغے .
 وَهُوَ يَخْشَى (۹) فَكَانَتْ عَنْهُ تَذَكُّرٌ (۱۰) كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ (۱۱) فَمَنْ شَاءَ
 اودے ویریری (د اللہ تہ) | پس تہ | لہ ہفہ تہ | غفلت کوے | ہیہ کلہ نہ | بیشک دا | یو نصیحت ۷ | نو خوک چہ | غوری
 او ہفہ (د اللہ نہ) ویریری ، نو تہ دھفہ نہ بے پروا شوے ، بیاداسے مہ کوہ دا خو یونصیحت دے نو چہ د چا خوینہ وی
 ذِكْرُهُ (۱۲) فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ (۱۳) مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ (۱۴) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۵)
 داد یاد کرے | پہ صحیفہ کینے | چہ عزت مندے دی | پیرے اوچتے | (او) پاکے دی | پہ لاسونکے دھفہ | لیکونکے دی
 ہفہ د قبول کرے ، پہ عزت مند و صحیفہ کینے دے | چہ اوچتے او پاکیزہ دی | داد د لیکونکو (فرشتو) پہ لاسونکے دی
 منزل ۷

عبس ۸۰

۷

۷

کِرَامٍ ۱۸ بَرَرَةٍ ۱۹ قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۲۰ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۲۱

چه عزت مند | نیک کردار دی | هلاک شی | انسان | چه خُنه ناشکره | له کوم یو غیز نه | الله بید اکړه دے
چه عزت مند کړاؤ | نیکانے دی | بنیاد م | هلاک شی | د قومره ډیر ناشکره | د قومره حقیر غیز نه | الله بید اکړه دے

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۲۲ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۲۳ ثُمَّ أَمَاتَهُ ۲۴

له یوے نطفه نه | دے بید اکړه | بیان اذنه | کړه | بیائے | لاسره | آسانه کړه ده ته | بیائے | مړ کړه
د یو څانگی نه | الله بید اکړه | د بیائے په یوه خاص اندازه جوړ کړه | بیائے ورته لاسه آسانه کړه ، | بیائے مړ کړه نو قبر

فَأَقْبَرَهُ ۲۵ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۶ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۲۷

بیائے په کور کړه | بیا هرکله چه | د غواړی | دوباره بید کړاؤ | هر کله | ده | تعمیل ونه کړه | څه چه | د ده ته حکم وکړه
کینے | کیښودو - بیا چه کله | خونه شی | نور اژون ته به | کوی | البته | ده | د خپل رب | حکم | پوره نه | کړه

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۸ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۹ ثُمَّ شَقَقْنَاهُ ۳۰

پس پکار ده چه وگوري | انسان | د خپل طعام طرف ته | چه مونږ راوړو | اوبه | په راوړلو مړه | بیا مونږ وچوله
نو بنیاد م له پکاردی چه خپل خوراک نه وگوري | چه مونږه اوبه | راوړو | بیا مو زمکه

الْأَرْضَ شَقًّا ۳۱ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۳۲ وَعَبًّا ۳۳ وَقَضْبًا ۳۴ وَزَيْتُونًا ۳۵

زمکه | په چولو سره | بیا راوړو | مونږ | په دینے | غله | او انکس | او سبز یانے | او زیتون
وچوله ، نو په هغه کینے مو غله او انکس او ترکار دی او شونې

وَنَخْلًا ۳۶ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۳۷ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۳۸ مَتَاعًا ۳۹ لَكُمْ ۴۰

او قجورے | او باغونه | گنډ | او میوے | او گیاه | د ژوند سامان | تاسو د پارک
او قجورے | او گنډ کوس | باغونه اورنگ رنگ میوے او گیاه | زرغون کول چه ستامو او ستاسو د څارو

وَلَا نَعْمَ لَكُمْ ۴۱ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۴۲ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۴۳

او ستاسو د څارو (د پارک) | بیا هرکله | راشی | آواز سخت | په هغه ورځ | چه تبتی به | سره | له خپل ورور نه
په کارداؤ ، نو هرکله چه (د قیامت) چه راشی ، په دغه ورځ به سره | د خپل ورور او

وَأُمِّهِ ۴۴ وَإِيبِهِ ۴۵ وَصَاحِبَتِهِ ۴۶ وَبَنِيهِ ۴۷ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ

اوله خپل مور | اوله خپل پلار نه | اوله خپل شخ نه | اوله خپل ځانونه | هر سړی | ته به | له دوئ نه | په دغه ورځ
خپل مور او خپل پلار | او خپل شخ او خپل اولاد نه تبتی ، چه په دوئ کینے د هر سړی به داسه حال وی چه

شَانُ يُغْنِيهِ ۴۸ وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۴۹ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۵۰

یو فکړی | چه به لا تعلقه کړی | څه مخونه به | په دغه ورځ | روښانه وی | خنډیدونکی به وی | خوشحاله به وی
د بل (د یو بخت نه) به غافل کړه وی ، څه مخونه به په دغه ورځ روښانه وی | خاسدی به | خوشحاله به وی

وَوُجُودُهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۵۱ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۵۲

او څه مخونه به | په دغه ورځ | (داسه وی) چه په هغه به | د ویره وی | خوربه وی | په هغه باند | توروالے
او څه مخونه به په دغه ورځ خړه وی ، چه د غم تیاره به پرې راخوړه شوی وی

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۷۷﴾

هم داخل دی | کافران | بدکارہ

هم دغہ کسان بد عملہ کافران دی۔

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | تَسْمَعُ وَعَشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ تکویر پہ مکہ کہنے نازل شواو (شروع) ذالہ پہ نامہ چہ کو مہربا دیر زیات رحم کو دے کہ | پہ دیکھے ۲۹ آیتونہ او یورہ رکوع دہ

ذالہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربا دیر زیات رحم خاوند کہ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۱﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ

ہرکھ چہ | نور | راؤ نغبتے شی | اوہرکھ چہ | ستوری | بے نورہ شی | اوہرکھ چہ | غرونہ

ہرکھ چہ نور راؤ نغبتے شی ، اوخہ وخت چہ ستوری بے نورہ شی | اوہرکھ چہ غرونہ

سَيَّرَتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْعُشَارُ عَظَلَتْ ﴿۴﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿۵﴾

روان کرے شی | اوہرکھ چہ | دلستھی بلارے اوئے | ہیرے کرے شی | اوہرکھ چہ | خنکی خناور | راجم کرے شی ۔

روان کرے شی | اولس میا شتی بلارے (اوپے) ہیرے کرے شی ، اوخہ وخت چہ خنکی خناور راجم کرے شی

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۶﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿۷﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ

اوہرکھ چہ | دریا بونہ | اڈور پہ شا لمبہ کرے شی | اوہرکھ چہ | زوہونہ | (دبہ نو نوسرہ) جم کرے شی | اوہرکھ چہ | زوہونہ | (دبہ نو نوسرہ) جم کرے شی

اوہرکھ چہ | دریا بونہ | اور وونہ | (دبہ نو نوسرہ) جوڑی کرے شی ، اوچہ | دژوند | نیکو کرے شی

سُيِّلَتْ ﴿۸﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿۹﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ

پتوس وشی | چہ پہ کومہ گناہ | ہفتہ وڑے شکرہ | اوہرکھ چہ | علنامے | پرانستے شی | اوہرکھ چہ | آسمان

جینکونہ پتوس وشی چہ پہ کومہ گناہ وڑے شکرہ | اوخہ وخت چہ علنامے پرانستے شی | اوخہ وخت چہ آسمان

كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا الْجَمَّةُ أُرْلِفَتْ ﴿۱۳﴾ عَلِمَتْ

پوستکے وویستے شی | اوہرکھ چہ | دوزخ | سور کرے شی | اوہرکھ چہ | جنت | رانزدے کرے شی | اوپوہہ بہ شی

پوستکے وویستے شی ، اوہرکھ چہ | دوزخ | لمبہ کرے شی ، اوخہ وخت چہ جنت رانزدے کرے شی ، نوہر نفس

نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿۱۴﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ﴿۱۵﴾ الْجَوَارِ

ہریوکس | پہ ہفتہ | چہ دہ حاضر کری دی | پس زہ قسم خورم | بیزنہ کرھید نکوسموتونکو | کرھید و نکو

نہ بہ خپل عمل معلوم شی ، نو زہ قسم خورم پہ راتا وید نکو ، کرھید و نکو او پتید و نکو

الْكُتُبِ ﴿۱۶﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿۱۷﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُ

پتید نکوسنور | اوپہ شپہ | ہرکھ چہ | راخورہ شی | اوپہ صبا | ہرکھ چہ | ساء واخلی | بیشک دا

ستورہ | اوپہ شپہ چہ راخورہ شی | اوپہ سحر چہ راؤخیڑی | بیشک دا | قرآن

لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾ مُطَاعٍ

کلام دے | دفریبتے | عزت مندے | چہ طاقت والا | دعرش والا سرہ نزد | دلوئے مرتبہ والا | خبر لے طے شی

دبوعزمتدے فریبتے پہ ژبہ را لیر لے شو پیغام | دچہ | دیر مضبوط | دعرش خاوند (اللہ) سوا | دلوئے مہر خاوند | خبر لے

ثُمَّ آمِينَ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ

دھنہ ما امانت دار کے | اونہ دے ستاسو ملکرے | دیوانہ | اودہ ہنہ لیدے دے | آسمان پہ واسعہ کنارہ

ہلنہ مثلہ شی اوامانت کردے | ستاسو ملکرے (محمد) لیونے نہ دے | اودہ ہنہ (جبرائیل) آسمان غارے تہ لیدے ہم دے

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٤﴾

اونہ ووہنہ | رد | غیب پہ معاملہ کنے | شومتیا کو نک | اونہ کد | قول | دشینطان | رنطہ شوی

او دا پیغبر د غیبو خبرو پہ بنود لو کنے شوم نہ دے ، او دا کلام د رنطہ شوی شینطان کلام نہ دے

فَإِنَّ تَذْهَبُونَ ﴿٢٥﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

پس چرتہ | تاسو روان یئی | نہ دودا (خبر) مکر | نصیحت | دتو جھانو د پارہ | دھنہ چا د پارہ | چہ غواہی | لہ تاسو

نوتاسو بل کوم اہرتہ روان یئی ، دا (کتاب) خوبس قول مخلوق تہ یونصیحت کے ، دھنہ چا د پارہ چہ شوک لہ تاسو

أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٧﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

چہ پہ سمہ لار روان شی | اونہ شئی غوینٹلے تاسو | مکر | دا چہ وغواہی | اللہ | چہ رب کے | دتو جھانو

نہ پہ نیغہ لارہ تلل غواہی او تاسو ہنہ خہ غوینٹلے شی چہ اللہ نے وغواہی چہ دتو جھانو رب دے

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ انفطار پہ مکہ کنے نازل شو (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ پوے مہربا دیر زارم کو دے کے | او پہ کے کنے ۱۹ آیتونہ او پوے کو دے

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ

ہرکہ چہ آسمان | دچوی | او ہرکہ چہ | ستوری | تس نس شی | او ہرکہ چہ | سمند رونہ

خفہ وخت چہ آسمان وچوی ، او چہ ستوری و دوہیری ، او دریا یونہ یوبل سرہ

فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَ

گنہ شی | او ہرکہ چہ | قبرونہ | دتو لے شی | او پوہہ بہ شی | ہریونفس پہ ہنہ خہ | وپاندے لیولی | او

پہ پھیلے دیوے شی | او ہرکہ چہ | قبرونہ دتو لے شی ، نوہر نفس تہ بہ معلومہ شی چہ خہ نے کوی دی او خہ نے

أَخْرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ

چہ وروستو پرینی | اے انسان ! | تہ خہ خیز دو کہ کے | دخیل رب کریم پہ بارہ کنے | ہنہ چہ | تہ نے پیداکوے

پربینی دی | اے بنیاد مہ ! | تہ دخیل کریم رب پہ حقلہ کوم خیز دو کہ کے ، ہنہ ذات چہ تہ نے پیدا

فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَد

بیائے تہ دست کوے | بیائے میانہ مال کوے | پہ کوم صورت کنے چہ م | دہ وغوینٹل | جوتے درکرو تانہ | ہرگز نہ | بلکہ

کوے نو برا بنے کوے نو میانہ حال نے کوے ، پہ کوم شکل چہ نے خوبہ وہا ہنہ نے جوہ کوے ۔ نہ بلکہ تاسو

تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾

تاسو دروغ و گنہل | جزاء اوسزا | او بیشک پہ تاسو باند | محافظانے دی | عزت مندے | لیکوے

خود قیامت نہ انکار کوئی ، حال دا چہ نگرانے فریتے دربان د مقرر دی | چہ شریف لیکوے دی

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفَجَّارَ

كَأَيُّ هَبِيرٍ | پہ ہفتہ چہ تاسو کوی | بیشک نیکان بہ | پہ نعمت کئے وی | او | بیشک | گناہکاران بہ

لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا ۝ يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

پہ دوزخ کئے وی | اوٹی بہ داخلیری پہ کئے | اونیہ بہ وی دوی | اوٹہ نہ | پتہید و نی

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ يَوْمَ

اوتاتہ خہ خبر دے | چہ خہ دے و رخ جزاء؟ | بیا تاتہ خہ خبر دے | چہ خہ دے و رخ جزاء؟ | ہف و رخ

لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

چہ نہ بہ شی کو لے | یو نفس د بل نفس د پارہ | ہیو ہم | او حکم بہ | پہ دغہ و رخ | د اللہ (وی)

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ

سورہ مطففین پہ مکہ کئے نازل شو | (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ لو شہربان چیر زیارت رحم کو کئے | او پہ کئے ۲۶ آیونہ او پہ کئے

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝

تباہی دے | د کم و رک و نکو د پارہ | ہفتہ خلق چہ | ہر کہ | پیما نہ کوی | لہ خلقونہ | نو پورہ اخلی

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ

او ہر کہ چہ | پیما نہ کوی دوی | یا پہ تول و رکوی دوی | نو کم و رکوی | آیا یقین نہ کوی | داخلق | چہ بیشک دوی

مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

پہ را پا حقے شی | پہ و رخے | لوئے | پہ کومہ و رخ چہ | او بہ دریبری | خلق | پہ و را بند د رب د تو لو جہا تو

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَّارِ لَفِي سَجِينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝

ہرگز نہ | بیشک | علمائے | د نافرمانو | پہ سچین کئے دی | اوتاتہ خہ خبر دے | چہ خہ دے سچین؟

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يُكْذِبُونَ

داسے د نہ کوی بیشک د بل کارو خلقو علمائے پہ سچین کئے دی | اوتاتہ خہ معلومہ دے چہ سچین خہ کوشے دے؟

يُكَذِّبُونَ ۝ وَيْلٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ

یو کتاب دے | لیکے شوے | تباہی دے | پہ دغہ و رخ | دروغ گن و نکو د پارہ | ہفتہ خلق چہ | دروغ گن و

(دا) یو لیکے شوے کتاب دے | پہ دغہ و رخ د دروغ گن و نکو د پارہ تباہی دے | چہ شوک د قیامت و رخ دروغ

يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا تَتَلَّى

ورخ | د جزا | اود دوع نه کړی | ۱۰ | مکر | مرد د نه پید | کنه کار | هر که چه | لوستل شې
کړی | او د دوع ورخ نه انکار یوازې هغه خوک کوی چه سرکش کنه کار وې، هر که چه خمو نو

عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَا بَلْ سَكَنَ رَانَ

په ده پای | زمو نو آیو نه | نو د دوع وای | چه قصه دی | د ورو مینو خلقو | هر کونه | بلکه | زنگ لکیده
آیو نه ورته واورول شې نو وای چه دا خود پخوانو خلقو قصه دی - داسه نه ده بلکه د ددوی

عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَلَا إِيَّاهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

په زړو نو ددوی | د هغه خه چه دوی به کول | هر کونه | بیشکه دوی به | دخپل رب نه | په دغه ورخ
عملو نو ددوی په زړو نو زنگ لکول دے - نه دوی به دخپل رب (دلیدو) نه په دغه

لَمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي

منع کړه شې | بیا بیشکه دوی | داخلیدونکی دی | په دوزخ کې | بیا به | وویل شې | چه هم دادی هغه
ورخ منع کړه شې - بیا یقینا دوی به دوزخ ته شی - بیا به ورته وویل شې چه دا هغه څیز

كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۝ وَلَا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝

چه تاسو به دروغ گڼول | هر کونه | بیشکه | اعمالناے | د نیکانو خلقو | په علین کې دے دی -
دے چه تاسو به دروغ گڼلو - نه ! بیشکه چه د نیکانو علونه په علین کې لیک دے -

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

اوتاته خه خبر دے | چه د دے علین؟ | یو کتاب دے | لیکل شوی | کوری دے ته | مقرب فرشته
اوتاته خه معلومه ده چه علین څنگه خاے؟ دایو لیکل شوی کتاب دے چه مقرب فرشته ورته حاضر وې

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ

بیشکه نیکانو خلق به | په نعمت کې وې | په تختو نو باند (ناست) | کوری به | پیدرته به ته | په مخونو ددوی کې
بیشکه نیکان به بدعت په باغونو کې وې | په تختو نو ناست سیلونه به کوی، د هغوی په مخونو کې به د نعمتو

نَضْرَةٌ النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيٍّ مَخْمُومٍ ۝ خِتْمُهُ مِسْكَ

تازکی | د نعمت | په دوی به څښل شې | خالص شراب | مهر لکول شوی | مهر د دے به | مشک وې
تازکی ښکاری | په هغوی به مهر لکول شوی خالص (پاکیزه) شراب څښل شې چه مهر نه به د مشک وې

وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

او په دے کې | رغبت کول پکاردی | رغبت کوونکو د پاره | او کې دن د هغه به | د تسنیم له اوبو نه وې -
او په دغه څیز کې د رغبت کوونکی رغبت وکړی | او هغه کې به د تسنیم (اوبه) کې ولې شې -

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ

یو چینه ده | څښی به | له هغه نه | مقرب خلق | بیشکه | کومو چه | جرمونه کړی دی | دوی به هغه خلقو پور
دایو چینه ده چه مقرب خلق به تر دے نه څښل کوی - بیشکه څوک چه مجرمان دی هغوی به (په د دنیا کې) په

حَسَابًا يَسِيرًا ۸ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۹ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ

حساب | آسان | او بپرته به وگرف | خپل کورواو طرف ته | خوشحاله خوشحاله | او هغه چاته چه | ورکړه شي
و شوق | او خپلو خپلوانو ته به خوشحاله خوشحاله ورشي - او چاته چه عمل نامه دشا

كِتَابُهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۱۰ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۱۱ وَيَصْلِي سَعِيرًا ۱۲

علمانم ددک | ددک شاد وروستونه | پس زه به دوی و بلی | هلاکت | او داخل به شي | دوزخ ته
دغاړه نه ورکړه شي ، نو هغه به د هلاکت دعا کاږي و غواړي او هغه به دوزخ ته ورننوزي .

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۱۳ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَّنْ يَحُورَ ۱۴ بَلَىٰ ۱۵

بیشکه ده وو | په خپل کورواو کښه | خوشحاله | بیشکه دا | گمان کړه وو | چه هیڅ کله به د نه ورکړي | وله نه
ده به په (دنيا کښه) خپلو خپلوانو کښه ډیر خوشحاله اوسیدو، ددک د اکمان وو چه (الله نه) به نه ورکړم وله نه!

إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۱۵ فَلَا أَقْسَمُ بِالْشفقِ ۱۶ وَالْيَلِ ۱۷ وَمَا

بیشکه دد رب | دد ته لیدل | پس زه قسم خورم | د ماینام د سوغی | اود شپه | اود هغه غو
بیشکه الله دد کارونه لیدل کتل - نو زما ډ په شفق باند قسم وی - او په شپه او په هغه غږه

وَسَقِ ۱۸ وَالْقَمَرِ ۱۹ إِذَا الشَّقِ ۲۰ لَتَرَ كِبْرَ ۲۱ طَبَقًا ۲۲ عَنْ طَبَقِ ۲۳ فَمَا لَهُمْ

چه د راغونډ کړي | اود سپوږمي | هر کله چه پور شي | تاسو به خامخا خوړئ | درجه | په درجه | پس هغه شوی دی په دوی
چه شپه راغونډ کړي وی او په سپوږمي غه وخت چه پور شي چه تاسوله پور شي په پور شي ختل دی ، بیا په دوی غه شوی

لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۲۱ بَلِ الَّذِينَ

چه دوی ایمانه راوړي | او هر کله چه | اوستل شي | په دوی باند | قرآن | نو دوی سجده نه کوي | بلکه | کوم خلق چه
چه دوی ایمانه راوړي او هغه وخت دوی ته قرآن ووستل شي نو دوی سجده نه کوي ، بلکه کافران

كَفَرُوا ۲۲ يَكْدِبُونَ ۲۳ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۲۴ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

منکر دی | هغوی خوروغ کړي | او الله | ښه پوهیږي | په هغه غه چه دوی پوي | پس زیږه ورکړه دوی ته | د عذاب
(دا هر غه) دروغ کړي او د دوی د زبانونو حال الله ته ښه معلوم ده ، نو دوی ته د دردناک عذاب

إِلَيْهِمْ ۲۵ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۲۶

دردناک | مکر کومو مخلوق چه | ایمان راوړو | او عمل وکړو | نیک | دوی د پاره | اجر | نه ختمیدونکي
زیږه ورکړه ، مکر البته څوک چه مؤمنان دی او نیک کارونه کوي هغوی له نه ختمیدونکي اجر مقرب ده

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ الثَّانِي ۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سوره بروج په مکه کښه نازل شواو | (شروع) د الله په نامه چه لوسته مهريان ډیر زیات رحم کوونکي ده | په ۲۲ آیتونه او یوه رکوع ده
د الله په نامه شروع چه لوسته مهريان ډیر زیات رحم خاوند ده

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ ۳ وَمَشْهُودٍ ۴

قسم د ښه آسمان | چه خاوند ډیر جوړ ده | او په هغه ورځ | چه وعدې کول شي | او په گواه | او د پاخلا چه کواي ورکړه شي
قسم ده په آسمان چه د برجونو خاوند ده | او په هغه ورځ (د قیامت) | چه وعدې شو ده | او قسم د ښه گواه | او د پاخلا چه کواي ورکړه شي

قَتَلَ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ ۝ الثَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
 هلاک شول | خاوندان دَ خند قوتو | چه بکنے اور وو | دیر خشاک والا | هرکد چه | دوئی پہ ہنغ (غاری)
 چه دَ خند قوتو جو رُونکی (کافران پخیلہ) ووڑے شول دَ اور خاوندان چه دیر خشاک بکنے پر دوو۔ خہ وخت چه دوئی دَ اور پہ
 قَعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا
 ناست وو | او دوئی | پہ ہنغ خہ | چه کول ئے | دَ مؤمنانو سرہ | پخیلہ کواہ وو | او دوئی انتقام وانہ ستر
 غارہ ناست وو او خہ چه دوئی دَ مؤمنانو سرہ کول ہنغ ئے پہ خپلو ستر کولیدل کتل او هغوئ لہ دوئی نہ صرف
 مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
 لہ دوئی نہ | مکر دے چه | دوئی ایمان راوے وو | پہ اللہ باند | چه دیر غالب | دَ ستلے لائی دَ | ہنغ چه دَدہ | حکومت دَ
 دَ دے خبرے بدلہ اخستلہ چه دوئی پہ اللہ ایمان راوے وو چه غالب او تعریف خاوند دے، ہنغ ذات دَ چا حکومت
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 پہ آسمانو | او پہ زمکہ کنے | او اللہ | پہ هر خیز باند | خبر دے | بیشک | کومو خلقو چه
 چه پہ آسمانو اوزمکہ دے | او اللہ تعالیٰ پہ هر خیز باند | خبر دے، | کومو خلقو چه مؤمنانو
 فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
 عذاب ورکرو | مومنانو سرہ | او مؤمنانو نہجو تہ | بیا | توبہ ئے ونہ ویستلہ | پس دوئی لہ | عذاب | دَ دوزخ دے
 سرہ او مؤمنانو نہجو تہ عذاب ورکرو (او) بیا ئے توبہ ونہ ویستلہ نو هغوئ لہ دَ دوزخ عذاب مقہ دے
 وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 او دوئی دَ پارہ | عذاب دے | سوزو نیک | بیشک | ہنغ خلقو چه | ایمان راوے | او عمل ئے وکرو | نیک
 او هغوئ لہ سوزو نیک عذاب تیار دے، بیشک چا چه ایمان راوے دے او هغوئ نیک عملو وکرو
 لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝
 دوئی دَ پارہ | باغونہ دی | بہیری بہ | لاند دَ ہنغ نہ | نہرو تہ | ہم دادہ | کامیابی | دیرہ لویہ
 هغوئ دَ پارہ باغونہ دی چه دَ ہنغ لاند پہ وے بہیری، | دا دیرہ لویہ کامیابی دے۔
 إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ
 بیشک | نیول | ستا دَرَب | دیر سخت دی | بیشک ہم دے | پہ اول خل پیدا کوی | او واپس کوی | ادم دے دَ
 بیشک ستا دَرَب نیول دیر سخت دی | اللہ پہ دہو مبی خل ہم پیدا کوی او دوبارہ بے ہم پیدا کوی او ہنغ
 الْغَفُورُ ۝ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ
 بخشنو نیک | محبت کوونکے | مالک دَ عرش دے | لوئے شان والا | کوونکے دَ ہنغ خہ | چه بے غواری | آیا
 بخشنو نیک مینہ کوونکے دے، دَ عرش خاوند کے لوئے دے | چه خہ غواری ہنغ کوی، | آیا تا دَ
 أَنْتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 داغلے دے تاتہ | خبر | دَ لسنکرو نو | دَ فرعون | او دَ ثمود | بلکہ | کومو خلقو چه | کفر وکرو
 لسنکرو قصہ اور پدی دی؟ | دَ فرعون او دَ قوم (دَ ثمود) لسنکرو؟ | بلکہ کافران پہ انکا کئے

سَعِيرًا ۝
 دوزخ تہ
 ورنسوزی
 بَلٰی
 لڑکی | ولے تہ
 تم ولے نہ!
 وَمَا
 او دَ ہنغ خہ
 پہ ہنغ خیزو
 مَا لَهُمْ
 بی دی پہ دوئی
 دوئی خہ شوی دَ
 الَّذِينَ
 کوم خلقو چه
 عَذَابِ
 عذاب
 عذاب
 وَنِ ۝
 ونکے
 تر دے
 وَاحِدٌ
 یوہ رکوع دہ
 دِ ۝
 بی دَ کہے شے
 وکے شے

فِي تَكْذِيبٍ ۱۹ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۲۰ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ
 بِه دروغ کہلو گئے دی | او اللہ | چار چاہیرہ ددوئی نہ | احاطہ کوونکے دے | بلکہ | دا | قرآن
 (غافل) پراتہ دی | او اللہ تعالیٰ ہر لہخ نہ ددوئی راگیر کوری دی | یہ اصل کہنے دا قرآن

مُحَمَّدٌ ۲۱ فِي لُوحٍ مَّحْفُوظٍ ۲۲

لوئے قدر والا دے | (یکل شو) پہ لوج | محفوظ کہنے -
 د لوئے شان والا دے | چہ پہ لوج محفوظ کہنے سنبال دے

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ
 سورہ طارق پہ مکہ کہنے نازل شو | (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ نو مہربان دیر زیارم کوونکے دے | او پہ دے کہنے | آیتونہ او پور کوونکے دے
 د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نو مہربان دیر زیارم خاوند دے

وَالسَّمَاءِ ۱ وَالطَّارِقِ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۳ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۴
 قسم دے پہ آسمان | او د شے پہ راتلونکی | او تاتہ خہ معلومہ دے | چہ خہ دے شے راتلونکے | ہفتہ ستورے دے | پر قید ونگے
 قسم دے پہ آسمان او پہ ہفتہ خیز چہ د شے بنکا راگیر | او تاتہ خہ معلومہ دے | چہ د شے راتلونکے خیز خہ دے؟ ہفتہ یوحلدہ ستورے دے

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۵ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ
 داسے یونفس نشہ | مکر | پہ ہفتہ باند | یو محافظ (مقر) دے | پس و د کوری | انسان | چہ ہفتہ خہ نہ
 داسے یونفس نشہ | چہ پہ ہفتہ یونہ یو محافظ مقر نہ دے - نو بنیاد دم د کوری | چہ ہفتہ لہ خہ نہ پیدا

خُلِقَ ۵ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۶ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
 پیدا کرے شو دے | پیدا کرے شو دے | لہ او بو | توپ وھونکونہ | چہ راوخی | د ملاً
 کرے شو دے؟ ہفتہ دیو توپ وھونکو او بو نہ پیدا کرے شو دے، | چہ د ملاً او د سینہ د مینغ نہ

وَالشَّرَائِبِ ۷ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۸ يَوْمَ تَبْلَى
 او د سینہ د ھدو کو د مینغ نہ | بیشک دے | پہ بیاپید اکولو د دے | قدرت لری | پہ کومہ ورخ چہ | شکارہ کرے شہ
 راوخی | بیشک اللہ تعالیٰ د دے پہ سر دو بارہ پیدا اکولو پورہ پورہ قدر لری، | پہ کومہ ورخ چہ پست

السَّرَّائِرِ ۹ فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۱۰ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۱۱
 رازونہ | نونہ بہ وی د دے پارا | خہ طاقت | اونہ شوک مد کار | او قسم دے پہ آسمان | چہ خاوند د باران دے
 رازونہ شکارہ کرے شہ نونہ بہ د دے خیل طاقت وی اونہ بہے شوک مد کار وی، | قسم دے پہ آسمان چہ باران ونہ وروی

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَضْلٌ ۱۳ وَمَا هُوَ
 اوزمکہ | چاؤ د دے | بیشک دا (قرآن) | کلام دے | فیصلہ کوونکے | اونہ دے دا
 او پہ زمکہ چہ (شینکی نہ) چوی - بیشک چہ دا قرآن (حق او د باطل تر مینغہ) فیصلہ کوونکے کلام دے | او دا خہ فضول

بِالْهَزْلِ ۱۴ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۱۶ فَمَهْلِكٌ
 فضول خبرہ | بیشک ددوئی | تدبیر کوی | یوتدبیر | اوزہ (م) تدبیر کوم | یوتدبیر | پس مہلت و رکہ
 خبرہ نہ دے، | ہفتہ خلق پہ خیل خیل تدبیر کہنے لکباری | اوزہ (اللہ) ہم تدبیر کوم، | پس تدبیر کافرا لگاتہ

الْكَافِرِينَ أَهْلَهُمْ رُوِيَ ۱۵

کافرانو ته | مهلت ورکړه دوی | لږه موده
(لږ تور) مهلت ورکړه اوڅه موده دوی پیریدو ده -

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ۱۵
سوره اعلیٰ په مکه کې نازل شواو (شروع) دالله په نامه چه نو مهربان ډیر زیات رحم کوونکې ده
دالله په نامه شروع کوم چه نو مهربان ډیر زیات رحم خاوند ده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
په دے کې ۱۹ آیتونه او یو رکوع ده

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۱ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۲ وَالَّذِي قَدَّرَ
پاکي بیا نو که | د نای | د رب خپل | چه د ټولنه برتر ده | هغه چه | پیدائنه کړو | نور دست نه کړو | او هغه چه | اندازه نه مقرر کړه
د خپل رب د نوم پاکي بیان کړه چه اعلیٰ دے ، چه مخلوق نه پیداکړو نو برابر نه پیداکړه او هغه چا چه د هرڅیز
بیان و نه لار و نه لاره | او هغه ذات چه | راوے ویستله | کړه | بیان کړه هغه | او چه چوره | تور
اندازه مقرر کړه بیا لار و نه لاره او هغه ذات چه کړه | راوړغونه کړه | بیان کړه هغه تور بوس - کړل -

سَنُقَرِّبُكَ ۳ فَلَا تَنْتَسِي ۴ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۵ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
مونږ به ډرولو تاته | نویبا به له تانه نه مهربی | مگر هغه چه | وغواړی الله | بیشکه دے پوهیږی | په ښکاره
مونږ به تانه (قرآن) لولو ټوله تانه به نه مهربی مگر هغه وخت چه الله وغواړی ، هغه په څرگنده هم پوه دے

وَمَا يَخْفَى ۶ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۷ فَذَكَرْ ۸ إِنَّ نَفْعَ
او په پټه خبره | او مونږ به آسان کړو چه تا | (تلل) په آسانه طریقہ | پس ته نصیحت کړه | که چرے فائدو ورکوی
او په هغه هم چه پټ دی او تاته به د آسان (دین) لار ک آسانو - نو ته نصیحت کړه که نصیحت څه فائدو

الذِّكْرَى ۹ سَيَذَكِّرُ ۱۰ مَنْ يَخْشَى ۱۱ وَيَتَجَدَّبُهَا الْأَشْقَى ۱۲
نصیحت | زه به نصیحت حاصل کړی | څوک چه ویریدي | او څنگ به کوی له دښه | ډیر بد نصیبه
رسوی | څوک چه ویریدي هغوی به نصیحت قبلوی او څوک چه بد نصیبه وی هغوی به تښته څنگ کوی

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۱۳ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۱۴ قَدْ
هغه څوک چه | داخلیدي به | اور ته | ډیر لوڼے | بیا به | هغه نه مری | په هغه کې | او نه به ژوندی وی | بیشکه
هغه کس چه لوڼے اور ته به ننوزی - بیا به | پکې نه مری او نه به رغیدي ، هغه څوک

أَفْلَحَ ۱۵ مَنْ تَزَكَّى ۱۶ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۱۷ بَلْ تُؤْثِرُونَ
کامیاب شو | څوک چه | پاک شو | او یاد نه کړه | نامه | د خپل رب | بیان موندو کړه | بلکه | تاسو غوره کوئ
کامیاب شو چا چه ځان پاک کړو او د خپل رب نوم نه یادولو ، او موندو کړو ، بلکه تاسو د دنیا ژوند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۱۸ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ۱۹ وَأَبْقَى ۲۰ إِنَّ هَذَا
ژوند | د دنیا | او آخرت | ډیر ښه | او ډیر پائیدار ده | بیشکه | هم دادی
حال دا چه آخرت ډیر بهتر او ډیر پائیدار دے ، بیشکه دا مضمون

غوره کوی ،
منزل ۷

لَقِيَ الصُّحُفَ الْأُولَى ۝ صُحُفٌ | اِبْرَاهِيمَ | وَمُوسَى ۝

پہ صحیفو پہخوانو کئے | (یعنی) پہ صحیفو (کئے) | ابراہیم | او د موسیٰ | او د موسیٰ پہ صحیفو کئے۔

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ |

سورۃ غاشیہ پہ مکہ کے نازل شو | (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ نو مہربان دیر زیارتم کوئے دے | او پہ ۳۶ آیتونہ او پورہ رکوع دے

هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝

آیا تاتہ رارسید دے | خیر | د خورید وئی (قیامت) | خہ مخونہ بہ | پہ دغہ ورخ | ذلیلہ وی | زپلی

تَأْتِيهِمْ نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ اِنْيَةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ

ستری وی | داخل بہ شی | اور | بل شوی تہ | خشو بہ شی پہ دے | لہ چینہ | بیشید وکے نہ | نہ بہ وی دوی

طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وَجُوهٌ

ہیہ طعام | مکر | د اغزو د بوق نہ | (چہ) نہ بہ خربوی | او نہ بہ لرے کوی | لوہہ | خہ مخونہ بہ

يَوْمَئِذٍ تَأْتِيهِمْ رَاضِيَةً ۝ لَسَعِيهَا رَاضِيَةً ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ

پہ دغہ ورخ | تازہ وی | پہ خیل کوشش باندہ | رضامندی | پہ جنت | اوچت کئے بہ وی | نہ بہ اوری

فِيهَا لَا غِيَةَ ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْقُوعَةٌ ۝

پہ ہفے کئے | فضول خبرے | پہ ہفے کئے بہ | یوہ چینہ | بھیڑی | پہ ہفے کئے بہ | اوچت اوچت

وَآكَوَابٌ مُّضَوَّعَةٌ ۝ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝

او کلاسونہ | اینیوے شوی | او بالختونہ | پہ قطارونو کئے اینیوشوی | او قالینونہ | غورید لی

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

پس آیا نہ گوری دوی | طرف د اویں تہ | چہ خنکہ | پیدا کرے شو؟ | او طرف د آسمان تہ | چہ خنکہ

رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ

اوچت کرے شو | او طرف د غرونو تہ | چہ خنکہ | دودروے شول | او طرف د زمک تہ | چہ خنکہ

شول؟ | او غرونو تہ چہ خنکہ تہیک دودروے شول؟ | او زمک تہ چہ خنکہ و غرونوے

سُطِحَتْ ۳۰ فَذَكِّرْ قَدْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ۳۱ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّطٍ ۳۲

و غور و لے شوہ | پس تہ نصیحت کوہ | بیشک تہ | نصیحت کوئی ہے نہ ہے تہ | یہ دوی باند | مکران
شوہ ؟ نو تہ نصیحت کوہ حکہ چہ تہ نصیحت کوئی ہے تہ یہ دوی مکران مقرر شوہ نہ

اِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكُفِّرَ ۳۳ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابُ الْاَكْبَرُ ۳۴ اِنَّ

مکر | خاک چہ | مخ وادی | او انکار و کوی | بیا بہ عذاب و رکوی دہ تہ | اللہ | عذاب | دیروے | بیشک
یہ خوشک چہ مخ و کوی او انکار و کوی | نو اللہ تعالیٰ بہ ورلہ دیروے عذاب و رکوی | بیشک

الْبَنَّا اَيَّا بِهِمْ ۳۵ ثُمَّ اِنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ۳۶

زموں طرف تہ | واپسی دہ ددوی | بیا | بیشک | یہ مویز باند | حساب ددوی
مویز تہ ددوی واپسی دہ | نو بیا یہ مویز ورسرہ حساب کوہ -

سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ثَلَاثُوْنَ اَيَةً وَرَكْعَتُهُ وَاحِدَةٌ

سورہ فجر یہ مکہ کے نازل شو (شروع) د اللہ پہ نام چہ نوے مہربان ویر زیات رحم کوئی دے | او پہ کہے ۳۰ آیتوںہ او پور کوع دہ
د اللہ پہ نام شروع چہ نوے مہربان ویر زیات رحم خاوند دے

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ اِذَا يَسِرُّ ۴ هَلْ فِيْ ذٰلِكَ

قسم د پہ سحر | او پہ لستوشیو | او پہ جفت | او پہ طاق | او پہ شپہ | او پہ شپہ | او پہ تیریدنی | آیا | پہ دے کہے
قسم دے پہ سحر او پہ لستوشیو - او قسم د پہ جفت او طاق باند | او پہ شپہ چہ پہ تیریدنی | بیشک عقلمند و د پارہ

قَسَمٌ لِّذِيْ حَجْرٍ ۵ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶ اِرْمٰ ذَاتَ الْعِمَادِ ۷

یودروند قسم د | او پہ دماوند | د عقل | آیا نہ دی کتلی تا چہ خٹک | سلوک و کرد | ستار | د عدا سرہ | یعنی ارم قوم سوا | چہ غاوندان د نو بدو
دا دیروے قسم دے - آیا تا نو لیدل چہ ستا خدائے د عدا د قوم یعنی دارم د قوم سرہ خد و کول ؟ چہ د ستونو ند

الَّتِيْ لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ۸ وَتَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹

ہفہ چہ | نہ دی پیدا شو | پہ شان دھغوی | پہ بنارو نو کہے | او (د) تمود (سورہ) | کو موچہ | تراشلی دو | مکتات | پہ وادی کہے
لوہنگ وو چہ دھغوی پہ شان (مضبوط) پہ ہیخ و غن کہے نو واد و تمود د قوم سرہ (خے خد و کول) | چہ پہ وادی القری کہے (کو رو نو ل) گہان

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۱۰ الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا

او فرعون | خاوند د میخونو (سورہ) | کو موچہ | سرکشی و کرہ | پہ بنارو نو کہے | نو دوی دیرو کرد | پہ ہفہ کہے
تراشل او فرعون د میخونو و لاسر (خے خد و کول) دے قولو پہ ملک کہے سرکشی کہے دے - نو دیرو خسادونہ نے پچنے

الْفُسَادِ ۱۲ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۱۳ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْۤاَصْدَادِ ۱۴

فساد | نو د و ہلہ | پہ دوی باند | ستار | کوہ | د عذاب | بیشک | ستار | پہ تاک کہے دے
جوہ کوی وو - نو ستار و ورلہ د عذاب یوہ کوہ را خلاصہ کرہ - بیشک ستار (د نادرمانو) پہ تاک کہے دے -

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْ

لیکن انسان (دک) | او پہ کہے | او آزمائی دے | رب ددہ | بیاعت و رکوی دہ تہ | او نعمت و رکوی دہ تہ | نو دے وائی | زمارب
د لیسایو خد | حال دے چہ کہہ دے اللہ انصت کوی بو عت او نعت و رکوی | نو دے وائی چہ مالہ اللہ عزت

اَكْرَمَنۡ ۝ وَاَمَّا اِذَا مَا ابْتَلٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ فَيَقُوْلُ رَبِّیْٓ

مالہ عزت رکھو | او ہر کلمہ چہ | و آزمائی دے | پس تنگ کری | یہ دے باند | رزق ددے | نو دے وائی | چہ زمارب زہ

اِهَانِنۡ ۝ كَلَّاۤ اَبَلۡ لَا تُكْرَمُوْنَ الْيَتِيْمَ ۝ وَلَا تَحْضُوْنَ عَلٰی طَعَامِ

زہ ذلیل کرم | ہرگز نہ | بلکہ | ہم تاسو عزت نہ کوئی | دیتیم | او نہ تاسو ترغیب و رکوی یویل | د طعام و رکوی

الْمُسْكِيْنَ ۝ وَتَاْكُلُوْنَ التَّرٰثَ اَكْلًا لَّمًّا ۝ وَتَحْبُوْنَ الْمَالَ حُبًّا

مسکین تہ | او خوروی تاسو | مال وراثت | یہ خوراک ویرسہ | او محبت کوئی | د مال سرا | محبت

حُبًّا ۝ كَلَّاۤ اِذَا دُكِّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ

ویرزیات | ہرگز نہ | ہر کلمہ چہ | ریزہ ریزہ کرے شی | زمکہ | یہ ریزہ ریزہ کو لوسہ | اوراہہ شی | ستارب | او فرشتے

صَفًا صَفًّا ۝ وَجَآءَ يَوْمَیْذٍ بِجَهَنَّمَ ۝ يَوْمَیْذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ

پہ قطار قطار | اوراہہ و سنت شی | یہ دغہ ورخ | دوزخ | دوزخ | یہ دغہ ورخ | نصیحت حاصل کری | انسان

وَآتٰی لَهُ الدِّكْرٰی ۝ یَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ قَدَّمْتُ لِحَیَاتِیْ ۝

اوخہ (فائدہ) یہ وائی | د نصیحت اخستو | دے بہ وائی | اے کاش | یہ لپٹ و محم و ہاند | د پارہ (دھیشہ) ژوند نما

فِیْوَمَیْذٍ لَا یُعَذِّبُ عَذَابَۥ اَحَدٌ ۝ وَلَا یُوثِقُ وِثَاقَۥ اَحَدٌ ۝

پس یہ دغہ ورخ | عذاب بہ ورنہ کری | یہ شاد عذاب دے | ہیٹو کس | او بہ نہ تری | یہ شان د تہ و ددے | ہیٹو کس

یَاۤاَیَّتَہَا النَّفْسُ الْمُطْمَیْنِیۡۃُ ۝ اَرْجِعِیْ اِلٰی رَبِّکِ رَاضِیَۃً

اے | نفسہ | اطمینان والا | واپس و کرحہ | طرف د رب خیل تہ | تہ ددے نہ | راضی

مَرْضِیَۃً ۝ فَادْخُلِیْ فِیْ عِبَادِیْ ۝ وَاَدْخُلِیْ جَنَّتِیْ ۝

دے (لہ تانہ) راضی | پس داخل شہ تہ | زما یہ بند کانو کئے | او داخل شہ | زما یہ جنت کئے

سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهٰی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سورہ بلد یہ مکہ کے نازل شو | شروع | د اللہ یہ نامہ چہ لوئے مہربان ویر زیار تم کوونکے | او پہ دیکھئے ۲۰ آیتو نہ او یہ رکعہ

عَشْرُوْنَ اٰیۃً وَّرُكُوْعٌ وَّ اَحَدٌ

د اللہ یہ نامہ شروع کرم چہ لوئے مہربان ویر زیار تم خاوند

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَوَالِدِ
 زہ قسم خورم | پہ دے | بنار | اوتہ بہ داخل شے | پہ دے | بنار کہے | اوقسم دے پہ پلا،
 زہ قسم خورم پہ دے بنار (مکہ) باندی - اوتہ پہ دے بنار کہے (فاتحانہ) داخلیدونکے یے . اوقسم دے پلا (یعنی

او ددہ پہ اولاد | چہ بیشک | مونہ پیداکرے | انسان | پہ محنت کہے | آیا دے خیال کوی | چہ ہرگز بہ قابو نہ موی
 آدم، او ددہ کا اولاد | چہ مونہ انسان پہ سختی کہے پیداکرے دے ، آیا انسان داخل کوی چہ دھپاوس پہ پہ دہ
 عَلِيهِ أَحَدٌ ۖ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبِدًا ۖ يُحْسِبُ أَنَّ لَمِيرَةً
 پہ دہ باند | ہیٹوک | دے وائی | چہ ماہر باد کرو | مال | دیر | آیا دے خیال کوی | چہ نہ دے کتے دے

نہ رسی - کچھ پیلہ وائی چہ ماہر (اسلام پہ مقابلہ کہے) دیر مالونہ بر باد کروں ، آیا دے خیال کوی چہ دے ہیچا نہ
 أَحَدٌ ۖ أَلَمْ تَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۖ وَلِسَانًا ۖ وَشَفَتَيْنِ ۖ وَهَدَيْتَهُ
 ہیچا | آیا نہ دی جوہ کرے مونہ | ادہ دہ پارہ | دوہ سترے | اوڑبہ | او دوہ شونہ | او مونہ بنو دے دہ نہ
 کھیل دے ؟ آیا مونہ دہ لہ دوہ سترے ، بوہ ژبہ او دوہ شونہ نہ دی ورکری (او دہ خیروا شہ دوہ لارے
 النَّجْدَيْنِ ۖ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۖ فَكُ

دواہ لارے | پس دے داخل نہ شو | سخت گزر کاہ تہ | اوتانہ غہ معلومہ دہ | چہ غہ دے سخت گزر کاہ | خلاصہ دی
 موور نہ نہ دی بنو دی ؟ بیا ہغہ (دین) گزر کاہ تہ داخل نہ شو اوتانہ غہ خبر دے چہ ہغہ گزر کاہ غہ شے دے (واڑہا غہ) دچا
 رَقَبَةٍ ۖ أَوْ اطْعَمْتُ يَوْمَ ذِي مَسْغَبَةٍ ۖ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۖ أَوْ مَسْكِينًا
 دخت | یا طعام ورکول دی | پہ ورخ کہے | دلوہے | (چا) یتیم | رشتہ دار نہ | یا (چا) مسکین
 خت (دعلامتی) خلاصہ دی ، باد لوہے پہ ورخو کہے خوراک ورکول دی ، یتیمانو تہ چہ رشتہ دار ہم وی ، یا پہ خاورو کہے

ذَا مَتْرَبَةٍ ۖ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
 پہ خاورو کہے ناست نہ | بیا | ہغہ وی | لہ ہغہ خلقونہ | چہ ایسے راوے وی | ادو دیوبل قومیت کرے وی | دصبر
 ناست مسکین تہ ، بیا ہغہ لہ مؤمنانو نہ ہم وی ، او ہغوی یوبل تہ دصبر او درحم

وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 او وصیت کرے وی | درحم کولو | ہم داخل دی | دسبی لاس خاوندان | او کو موخلقو چہ | انکارو کرد
 کولو نصیحت کوی ، دا خلق بہ دیر خوش نصیبہ وی ، او ہغہ خلق کو موچہ زمونہ

بِأَيَّتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۖ عَلَيْهِمُ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ
 ہم | خاوندان | دس لاس | پہ دوئی باند بہ | اوروی | بند کرے شوے
 زمونہ آیتونو | ہم دوئی دی | خاوندان | دس لاس | پہ دوئی باند بہ | اوروی | بند کرے شوے
 لہ آیتونو نہ انکارو کرد ، ہغوی دس غارے (خراب) خلق دی ، ہغوی نہ بہ اور لہ ہر طرف نہ چا پیرہ دی

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سورہ شمس پہ مکہ کہے نازل شو (شروع) دالہ پہ نامہ چہ کوٹھربان دیر زیات رحم کوئے دے | او پہ کہے ۱۵ آیتونہ او پورہ دہ
 دالہ پہ نامہ شروع کوہ چہ بوٹھربان دیر زیات رحم خاوند دے

وَالشَّيْءِ وَضُحَيْهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ② وَالتَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ③

قسم کے نور | اود کے رہنما | اوپہ سپور منی | ہرکچہ راشی ورتہ کنہ | اوپہ ورخ | ہرکچہ | بنکارے کے کری نور
قسم دے پہ نور اود کے رہنما | اوپہ سپور منی | اوپہ ورخ | ہرکچہ | بنکارے کے کری نور

وَالْبَيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّيِّءِ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ⑥

اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ

اوپہ نفس | اوپہ ہفہ چا | چہ دئے درست کول | پس دئے ورتہ ورتہ | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
اوپہ نفس | اوپہ ہفہ چا | چہ دئے درست کول | پس دئے ورتہ ورتہ | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

ہفہ شوک | چہ دئے پاک کرو | اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
ہفہ شوک | چہ دئے پاک کرو | اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

بِطُغْيَاهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ

پہ خیلہ سرکشی | ہرکچہ چا | اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
پہ خیلہ سرکشی | ہرکچہ چا | اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

وَسَقَّيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ⑭ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ

اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑮ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑯

رب ددوی | پہ وجہ ددوی دگناہوں | بیلے برابر کول دوی | او اللہ نہ ویریری | ددے دا انجام نہ
رب ددوی | پہ وجہ عذاب راوستلو | نو توولے برابر کول او اللہ تعالیٰ دھفوی دید انجام ہیچ پروا نہ کرو

سُورَةُ الْبَيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ لیل پہ مکہ کنے نازل شواہ | شروع | او اللہ پہ نامہ چہ کو مہربان دیر زیارت کو نوکری | پہ دیکھنے ۲۱ آیہ نہ اوپہ رکوع دہ
او اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان دیر زیارت کو نوکری

وَالْبَيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ ③

اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ
اوپہ شبہ | ہرکچہ پت کری دا | اوپہ آسان | اوکوم ذات چہ جو پکرو | اوپہ زمکہ | اوکوم ذات چہ داوغزولہ

وَالْأُنثَى ④ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ⑤ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑥

او مادہ | چہ بیشک کوشش ستاسو | مختلف دے | پس | چاچہ | مال | ورکرو | اوپہ ہیزکاری کے وکری
او مادہ | چہ بیشک ستاسو کو ششونہ مختلف دی | نو چاچہ (د مال حقونہ) ورکرو | اوپہ ہیزکاری کے وکری

وَالْآخِرَةُ ⑦ وَالْبَيْتُ الْآخِرُ ⑧ وَتَادِ يَارَ آخِرُ ⑨

او مادہ | چہ بیشک ستاسو کو ششونہ مختلف دی | نو چاچہ (د مال حقونہ) ورکرو | اوپہ ہیزکاری کے وکری
او مادہ | چہ بیشک ستاسو کو ششونہ مختلف دی | نو چاچہ (د مال حقونہ) ورکرو | اوپہ ہیزکاری کے وکری

الشَّيْءُ الْبَلِيغُ ٩٢
 جَلَسَهَا ١
 چه اینکاره کوی شور
 و بستانه شمی
 وَمَا طَحَمَهَا ٢
 او کوم ذات چه داغورول
 هغه ذات چه جوړه کړه ده
 قَدْ أَفْلَحَ ٣
 اری | بیشکه کامیاب شو
 هغه تن کامیاب شو
 بَتَّ شَمُودُ ٤
 وکړولو | قوم دشود
 (شمو د خپله سرکش
 الله نَاقَةَ اللهِ ٥
 مول | د پریښی اوښه د الله
 بېر د ارد ا دخله اوښه ده
 عَلَيْهِمْ ٦
 په دوی باند
 عَقِبَهَا ٧
 د دے دا خیم نه
 خیم هیڅ پروا نه کړه
 شَرُّونَ آيَةَ وَرَكْعَةٍ ٨
 آیتونه او یوه رکوع ده
 قَدْ الدَّكْرُ ٩
 ال کول | بند
 نراو ماده کوی پیدا
 وَآتَقَى ١٠
 او پر هیزکاری کوی وکړه
 و پر هیز کار شو

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ١ فَسَيُسْرُهُ ٢
 او تصدیق کړه | د بڼه خبره | نو د پرزړه موخه آسان کړود د پاره (تلل) په آسانه لاره باند | او هغه
 او د بڼا شسته (دین) تصدیق کړه وکړه ، نو موخه به ورته د آسانۍ لاره تیاره کړه ، او چاچه
 مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ٣ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ٤ فَسَيُسْرُهُ ٥
 خوک چه | شومتیا کړه | او به پروا شو | او دروغ وکړه | نیکه خبره | نو د پرزړه موخه روان کړه
 شومتیا وکړه | او به پروا شو | او د بڼا شسته (دین) نه انکار وکړه ، نو موخه به ورته د سختۍ
 لِلْعُسْرَى ٦ وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ٧ إِنَّ عَلَيْنَا
 د سختۍ طرف نه | او په کار به رانه شی دده | مال دده | هر چه به غور زېږی (د کذب) | بیشکه | زموږ په دمه دی
 لار مخکې کړه | او دده مال به دده هېڅ به په کار رانه شی هر کله چه د مړشی - بیشکه هدایت کول زموږ
 لِلْهُدَى ٨ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ٩ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا
 لاسه بنودل | او بیشکه | موخه د پاره دی | آخرت | او دنیا | پس ما او پرولئ تاسو | د اور
 کار دے - او آخرت او دنیا دواړه زموږ په قبضه کړه دی - نو ما تاسو د هغه اور نه او پرولئ
 تَلْطَفُ ١٠ لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ١١ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٢ وَسَيُجَنَّبُهَا
 لمبه و هوښی نه | نه به داخلېږی | مگر | د پریښ بخت | هغه چه | دروغ وکړه | او مخکې وایولو | او چاچه به وی له نه
 چه لمبه وھی ، په دے کښ به هغه بل نصیبه سوزی چه انکار کړه دے او مخکې وایوله دے او هغه نیکان به ترے
 الْأَتَقَى ١٣ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ١٤ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
 د پری هیز کار | هغه چه | ورکوی | مال خپل | چه پاک شی | او نشته د چا | په دده باند | هغه احسان
 نه | اخر ته ساتنه شی چه خپل مالونه د ځان د پاکولو د پاره ورکوی ، او دده سره چا احسان کړه نه وو چه بدل
 تُجْزَى ١٥ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ١٦ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ١٧
 چه د دې بدل ورکشی | مگر | لټوله | رضامندی | درب خپل | چه لټو دے | او د پرزړه | خوشحاله شی
 د خلاصولو ، خو د خپل لټو رب رضامندی لټوله ، او د پرزړه به (د خپل رب نه) راضی شی -
 سُورَةُ الصَّحِي مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | (خدای عَزَّوَجَلَّ آيَةَ وَرَكْعَةٍ وَآيَةً
 سُورَة صحنی په مکه کښه نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لټو مهربان د پرزیا رحمت کوونک دے | او په دیکې ۱۱ آیتونه او یوه رکوع ده
 د الله په نامه شروع چه لټو مهربان د پرزیا رحمت کوونک دے

وَالصَّحِي ١ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ٣
 قسم د ورځ پر رڼا | او په شپه | هر کله چه | هغه راخوړه شی | چه نه یی پرېښته | ستارې | اونه درنه هغه دے
 قسم د د خاښت په وخت ، او په شپه هر کله چه راخوړه شی چه نه خو ته خپل رب پرېښته | اونه درنه ناراضه دے -
 وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ٥
 او البته آخرت | بهتر دے | تا د پاره | له دنیا نه | او د پرزړه به تاته درکړی | ستارې | چه ته راغی نه
 او تا د پاره آخرت د دنیا نه دیر بهتر دے - او د پرزړه به درله الله تعالی دومره هغه درکړی چه رضایه شه -
 منزل ،

٩٢٩

قَمَا

پس خد
نور سےسُورَةُ
سورة

اِقْرَءْ

وَلَوْلَا
اے پی

وَرَدَ

اوسے
لولہ

لَكَ

چہ
دی

وَالْزَيْتُونِ

طر
رب

وَالْزَيْتُونِ

ہے
کو

وَالْزَيْتُونِ

اے
کے

وَالْزَيْتُونِ

م
س

وَالْزَيْتُونِ

م
س

وَالْزَيْتُونِ

م
س

الْمِ يَجِدُكَ يَتِيْمًا فَاَوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَالِيًّا ۝

آبادہ و نہ موندے تھے یو۔ یتیم | ایسے حالت در کرد | اوبیائے و موندے تھے | بے خبر | آباد تھیں و موندے | اوبیائے و موندے | ضرورت مند

آیا اللہ تعالیٰ تیر یتیم بیانہ موندے تو خلتے در کرد | اوبیائے و موندے نولاسے درتہ سہہ کرد | اوجتاجے و موندے تو مالدار کے

فَاَغْنَىٰ ۝ وَآمَّا الْيَتِيْمُ فَلَا تُفْهَرُ ۝ وَآمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرُ ۝ وَآمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثُ ۝

فوغنی کے لیے پس خود کے | یتیم کے | پہدے | سختی مہ کرد | اوجم | سوال کرے | اوجہ مدہ رہے | اوجہ کم | نعمت دے | استادرب | ہفہ بیان کرے

نویتیم تہ قہرمہ کوہ | او سوال کرے مہ رہے | او اللہ تعالیٰ نعمتوںہ ہر چاہتہ اوسرہ

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ

سورہ الم نشرح پہ مکہ کے نازل شو | (شروع) | اللہ پہ نامہ چہ تو مہربان | دیر زیارتم کوئے | او پہ کہنے اٹھ آیتوںہ او پوہ رکوع دہ

د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان | دیر زیارتم خاوندے

الْمُ نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي أَنقَضَ

آیا موندے دہ پر است | تاد پارہ | سینہ ستا | اوموندے کرد | لہ تانہ | پیتے ستا | کوم چہ | ماتہ کرے وہ

آیا موندے تالہ ستا سینہ نہ دہ پراستے ؟ اولہ تانہ موہفہ بارنہ دے کور کرے چہ ستا ملائے ماتہ

ظَهَرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ

ملا ستا | او اوجت کوموند | دپارہ ستا | ذکر ستا | نو بیشک | ہرے سختی سرہ | آسانی دہ | بیشک

کرے وہ ؟ اوستا نوم موندے دے اوجت کرے ؟ نو بیشک | سختی سرہ آسانی راحی | بیشک چہ

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

ہرے سختی سرہ آسانی دہ | نو ہر کہ چہ | نہ فارغ تھے | نو محنت کو پہ عبادت کے | او طرف درب خیل تہ | بنہ رغبت کوہ

د سختی سرہ آسانی راحی | نو ہر کہ چہ فارغ تھے | دعبادت نہ | نو بنہ محنت کو پہ عبادت کے | او خیل رب تہ رغبت کوہ

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ

سورہ تین پہ مکہ کے نازل شو | (شروع) | اللہ پہ نامہ چہ تو مہربان | دیر زیارتم کوئے | او پہ کہنے اٹھ آیتوںہ او پوہ رکوع دہ

د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان | دیر زیارتم خاوندے

وَالْزَيْتُونِ ۝ وَالْزَيْتُونِ ۝ وَالْزَيْتُونِ ۝

قسم دے پہ انخر | او پہ زیتون | او پہ طور | د سینا | او پہ دے | امانت مکر بنار | مکہ | بیشک چہ

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

پیدا کرد موند | انسان | پہ دیر بنہ | صورت کے | بیا را و موند | دیر بنہ | لہ توو بنکتہ پاتے کیڈ نکونہ

موندہ انسان پہ بنہ معتدل شکل پیدا کرد | بیامو (دبد عمل پہ وجہ) | دلانہ نہ لانی مرتبے نہ و غور زولو -

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مکر ہفہ خلق چہ | ایمان راورد | او عملے و کرد | نیک | پس دوی پارہ | اجر دے | نہ ختمیدونکے

خوشخو چہ مؤمنان دی | او نیک کارونہ کوی | نو ہفوی لہ دلے بدلہ مقرر دہ چہ نہ بہ ختمیدوی -

سُورَةُ الْقَدَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ قدر پہ مکہ کیے نازل شو (شروع) دالہ پہ نامہ چہ تو مہربان و پرزیاں تم کو دے دے
 دالہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان و پرزیاں تم کو دے دے

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ۚ

بیشک مونہ نازل کرو (دا قرآن) | پہ شبہ قدر کیے | اوتانہ خہ معلومہ دہ | چہ خہ دہ | شبہ قدر س ؟
 مونہ د کتاب قدر پہ شبہ راکور کیے دے ، اوتانہ خہ معلومہ دہ | چہ قدر شبہ خومہ (اوجہ) دہ ؟

لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ تَنْزِيلُ الْمَلِكَةِ ۚ وَالرُّوحُ فِيهَا

شبہ قدر | غورہ دہ | لہ زرتو | میاشتونہ بنکتہ رانی | خہ بنکتہ | اوروح (جبرائیل) | پہ کیے
 قدر شبہ قدر زرتو میاشتونہ بہترہ دہ ، پہ دے کیے فربتے اوروح (جبرائیل) | دالہ پہ حکم ہا

يَأْذُنُ رَيْهَمَ ۚ مِنْ كُلِّ أَمْرِ ۚ سَلَامٌ تَقِيهِ ۚ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۚ

پہ حکم | درب خیل | دہر کار پہ حقہ | تولہ سلامتی دہ | دا قانہ | تر صبا ختو پورے دی
 امر خیر سرہ | راکوریدی | تولہ سلامتی دہ ، داشبہ تر صبا ختو پورے قائمہ وی ۔

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ثَمَانِ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ بیئینہ پہ مکہ کیے نازل شو (شروع) دالہ پہ نامہ چہ تو مہربان و پرزیاں تم کو دے دے
 دالہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان و پرزیاں تم کو دے دے

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ

نہ ذو | ہفہ خلق | چہ کافران دی | لہ اہل کتابونہ | او مشرکان | جدا کیدونکی
 کافران اہل کتاب او مشرکان تول (دخیل باطل دین نہ) جدا کیدونکی نہ ذو ،

حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا

تردے چہ | راغہ دوئی نہ | بنکارہ دلیل | یعنی یورسول | دالہ لہ طرف نہ | چہ لولی | صحیفہ
 ترخو چہ خرکند دلیل ورتہ راغہ نہ وے ، یعنی دالہ رسول چہ پاکیزہ صحیفہ ورتہ دلولی

مُطَهَّرَةً ۚ فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ ۚ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا

پاکیزہ | پہ ہفہ کیے | حکمونہ دی | سم درست | اونہ | شول جدا | ہفہ خلق چہ | درکرے شوہو
 چہ پہ ہفہ کیے سم درست (دین) حکمونہ لیکلی وی او کتابیان خود ہفہ نہ پس دیوبل نہ جدا شوی دو

الْكِتَابِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا

کتاب | مگر | پس لہ ہفہ نہ | چہ | راغہ دوئی نہ | بنکارہ دلیل | او حکم نہ ووشوے دوئی نہ | مگر دچہ عبادت کوی
 چہ خرکند دلیل ورتہ راغہ نہ وے ، او دوئی نہ خوفقط داحکم شوہو چہ دالہ

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

دالہ | پہ خالص کولو | دہ دپارہ | دین | چہ یوحیزشی | او چہ قائموی | مونہ
 عبادت کوی ، دین د خالص د ہفہ منی ، دباطل نہ دحق تہ متہرکوی ، او مونہ د کوی

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

او ورکوی ۱ | زکوٰۃ | او هم دادے | دین | مضبوط | بیشک ہفت خلق چہ | کاغذ شول | لہ اہل کتابونہ
او زکوٰۃ ورکوی | او هم دارینین (رسم) دین دے ، بیشک چا چہ انکار کورے دے | کہ اہل کتاب دی

وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ

او لہ مشرکانونہ | پہ اور کینے (بہ وی) | دوزخ | ہمیشہ بہ وی | پہ ہنکے | ہم داخل دی | بدترین
او کہ مشرکان دی ، دوزخ پہ اور کینے بہ نل تنزلہ پراتہ وی ، او دوی پہ تولو کینے خراب

الْبَرِيَّةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۚ

مخلوق | بیشک | ہفت خلق | چہ ایمان راہ | او عملے و کور | نیک | ہم داخل دی | بہترین | مخلوق
خلق دی - بیشک چا چہ ایمان راہ دے ، اونیک کارونہ کوری دی ، ہفتوی پہ تولو کینے نسلہ خلق دی ،

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

بدلہ د دوی | د دوی درب سرہ | باغونہ دی | ہمیشہ اوسیدو | بہیمی بہ | لایں دھنہ | نہ نہونہ | ہمیشہ بہ وی
دھفتوی بدلہ دھفتوی درب سرہ دھیشہ اوسیدو باغونہ دی ، چہ دھنہ لایں بہ ولے بہیمی ، ہمیشہ بہ پکینے

فِيهَا أَبَدًا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۚ

پہ ہنکے | ہمیشہ | راضی نلو اللہ | لہ دوی نہ | اراضی شول دگا | لہ ہفتہ | دا (دول) | دھنہ چا پارا دہ | چہ پیری دی | دخیل رب نہ
اوسیدو | اللہ بہ دھفتوی نہ راضوی | او ہفتوی بہ د اللہ نہ راضوی | دا (مرتبہ) | ہفتہ چا پارا دہ | چہ دخیل رب نہ | پیری دی -

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ تَبٰرَكَ الَّذِي يَدْرُسُ

سورہ زلزال پہ مدینہ کینے نازل شول (شروع) | د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوتہ مہربان دہیزیات تم فاون دہ
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوتہ مہربان دہیزیات تم فاون دہ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۚ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۚ وَقَالَ

ہکے چہ و خوزولے شی | زمکہ | پہ خوزولود کسورہ | او بہرتہ راؤ باسی | زمکہ | بوجونہ خیل | او بہ وائی
خہ وخت چہ زمکہ زلزلے سرہ دجر تولے شی ، او زمکہ خیل بارونہ بہرتہ راؤ باسی | انسان بہ ووائی

الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ بِأَنَّ رَبَّكَ

انسان | چہ پہ دھنہ شوی دہ | پہ دغہ ورخ بہ | دا بیان کوری | خیل خبرونہ | حکہ چہ | ستار بہ
چہ چہ دے زمکہ خہ چل و شو ؟ پہ دغہ ورخ بہ زمکہ خیل قول حالونہ ووائی ، حکہ چہ ستار بہ

أَوْحَىٰ لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدَرُ النَّاسُ شَتَاتًا ۚ لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۚ فَمَنْ يَعْمَلْ

وی وکری | د کھرتہ | پہ دغہ ورخ بہ | بہرتہ راؤ وائی | خلق | دے دے | چہ ونبو کینی دوی | علونہ د دوی | پس شوک چہ | وکری
ورتنہ حکم ورکے وی ، پہ دغہ ورخ بہ خلق تولی تولی راؤ وائی ، چہ خیل علونہ ورتہ ونبو دے شی نو چا چہ دیوے ذرے

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ

پہ اندازہ دیوے ذرے | نیکی | دے بہ ہندوینی | او شوک چہ | وکری | برابر | دیوے ذرے | بدی | ہفتہ بہ (م) | د دینی
ہو مرہ نیکی کوری وی | ہفتہ بہ دوی | او چا چہ دیوے ذرے ہو مرہ بدی کوری وی ، ہفتہ بہ دوی

سُورَةُ الْعَدِيدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (شرح) د الله په نامه چه نو مهربان د پيرزيارم کوونک دے
 سورة عاديات په مکه کې نازل شو
 د الله په نامه شروع کوم چه نو مهربان د پيرزيارم خاوند دے

وَالْعَدِيدِ ۱ ضَبْحًا ۱ فَاَلْمُورِيتِ قَدْ حَا ۲ فَاَلْمُغِيرَاتِ

قسم د په تيز زغليدونکو اسونو | چه پر شپږي | بيا د اور په راويستونکو | چه نوکه د وچنگي | بيا په حمله کوونکو
 قسم د په پوښه وهونکو اسونو چه پر شپږي، نو په خپو وهلو د اور بخري غوروي نو د صبا په وخت به د شپن سمله
 ضَبْحًا ۱ فَاَلْمُورِيتِ قَدْ حَا ۲ فَاَلْمُغِيرَاتِ ۳
 د صبا په وخت کې | نو اوچتوي | په دے سره | گرد | بيا هغه دغه ورننوزي | د غم وخت | په فوج کې | بيشکه
 کوي، نو هغه وخت کسرد اوچتوي، نو د د شپن مېنځ ته ورننوزي، بيشکه چه

الْإِنْسَانِ لِرَبِّهِ لَكَوَدٌ ۴ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۵ وَإِنَّهُ لِعَبِّ
 انسان | د خپل رب | د پير ناشکره دے | او بيشکه دے | په دے (ناشکري) | کوا دے | او بيشکه دے | په محبت کې
 انسان د خپل رب ناشکري کوي - او دے ښخپله په دے خپله ناشکري کوا دے - او دے د مال په

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۵ أَفَلَا يَعْلَمُ ۶ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۷
 د مال | د پير سخت دے | پس ايا دے نه پوهيږي | هر کله چه راپاخولے شي | هغه خه | چه په قبرونو کې دې
 مينه کې د پير سخت دے، ايا دے نه معلومه نه دے چه هر کله د قبرونو نه مړي راپاخولے شي

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۸ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۹
 او راښکاره کړے شي | هغه خه | چه په سينو کې دې | بيشکه | رب د دوي | له دوي نه | په دغه ورځ | خبردار دے
 او د سينو پټ رازونه څرگند کړے شي؟ نو په دغه ورځ الله تعالی د دوي په حال ښه خبر دے.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 (شرح) د الله په نامه چه نو مهربان د پيرزيارم کوونک دے
 سورة قارعه په مکه کې نازل شو
 د الله په نامه شروع کوم چه نو مهربان د پيرزيارم خاوند دے

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَذْرُكَ ۳ مَا الْقَارِعَةُ ۴ يَوْمَ

هغه ټکونک | خه د هغه ټکونک؟ | او تاته خه معلومه دے | چه خه د هغه ټکونک؟ | په دغه ورځ
 هغه ټکونک خه د هغه ټکونک؟ او تاته معلومه دے چه هغه ټکونک خه د هغه؟ | په دغه

يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۵ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۶
 چموي به | خلق | په شان د پټکانو | خوروشو | اوشی به | غرونه | په شان د وړي | شپيندے شوے
 ورځ به بنياد د خورو ورو پټکانو په شان گرځي، او غرونه به د شپيندے شوے ريښه وړي غونډالوزي،

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۸ وَأَمَّا مَنْ
 پس | هغه څوک | په | درنې شوے | تلے (دنيکو) د دے | پس هغه به | په گزران | غوره کېنوي | او | هغه | څوک | چه
 نو د چا (دنيکو علونو) تول چه دروند و خيژي هغه به ښه په مزله کېنوي، او د چا (دنيکو علونو)

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۱۸ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۱۹ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ۲۰ نَارُ حَامِيَةٍ ۲۱
سکے شولے تلے (دیکو) ددکے (نودھ) ہاویہ وی | اوتانہ فہ معلومہ دہ | چہ خہ دہ ہفہ؟ | ہفہ اوردے | ہرم
تول چہ سپک و خیزی، دھفہ خاے بہ ہاویہ وی۔ اوتانہ معلومہ دہ چہ ہاویہ خٹکے خاے دے؟ ہفہ یو کرم اوردے

سُورَةُ الشَّكَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سورہ شکار پر مکہ کہے نازل شواہ (شروع) | اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے | تہا آیات و رکوع و اجد
| اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے | تہا آیات و رکوع دہ

أَلْهَمَكُمْ الشَّكَارَ ۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲ كَلَّا سَوْفَ
غافلہ کھڑی تاسو | د مال و پرولو (موس) | تردے چہ | ورسید لئی تاسو | قبرونو تہ | ہرگز نہ | زر بہ
د مال و پرولو حوص تاسو غافل ساقی۔ تردے چہ تاسو قبرونو تہ ورسید لئی، خبردار زر بہ

تَعْلَمُونَ ۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
تاسو پوہہ شئی | بیا | ہرگز نہ | زر بہ | تاسو پوہہ شئی | ہرگز نہ | کد چرے | تاسو پوہہ شئی
پوہہ شئی، بیا یاد لری زر بہ پوہہ شئی، ہرگز نہ | کہ تاسو خیل انجام پہ یقینی طور پرزند

عِلْمَ الْيَقِينِ ۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
پہ یقینی طور بانہ | تاسو بہ خامخا وینئی | دوزخ | بیا | خامخا بہ تاسو وینئی ہفہ
نو (داسے بہ ہونہ کول)۔ تاسو بہ ضرور پہ خیلو سترگو دوزخ و وینئی، بیا بہ ہفہ خامخا د یقین

عَيْنَ الْيَقِينِ ۷ ثُمَّ لَتَسْعُنَّ يَوْمَئِذٍ النَّجْمُ ۸
د یقین پہ سترگہ | بیا بہ | خامخا تاسو تپوس کوئے شئی | پہ دغہ ورخ | د نعمتو پہ بارہ کہے
پہ سترگو وینئی، بیا بہ پہ دغہ ورخ تاسو نہ د نعمتو پہ حقہ تپوس کیہی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سورہ عصر پہ مکہ کہے نازل شواہ (شروع) | اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے | تہا آیات و رکوع دہ
| اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَقِيْ خُسْرًا ۲ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
قسم دہ بہ زمانہ | چہ بیشک | انسان | خامخا بہ نقصان کہے دے | مکر | ہفہ خلق چہ | ایمان لے راوے | او عمل د کرد
قسم دے پہ زمانہ چہ یقیناً انسان ویر پہ تاوان کہے پروت دے | بسوا د ہفہ خلق نہ چہ ایمان لے راوے دے | او نیک

الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۳ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۴
نیک | او بیل نہ لے وصیت و کرد | د حق دین | او وصیت لے و کرد | د صبر
کارونے کھڑی دی | او بیل نہ د حق تلقین کوی | او صبر نہ د کار اخستو تاکید کوی

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سورہ ہمزہ پہ مکہ کہے نازل شواہ (شروع) | اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے | تہا آیات و رکوع دہ
| اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان و پرزیا رحم کوئے دے

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا

ملاکت دے | دھر | عیب کوونکی | غیبت کوونکی (دپارہ) | ہفتہ شوک چہ | جمع کوی | مال | او ہفتہ

خوابی دہ ہر ہفتہ چہ | دپارہ چہ طعنہ ورکوی او غیبت کوی | چہ مال را جمع کوی او ہفتہ

وَعَدَدَهُ ۝۲ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝۳

اوشمیری ہفتہ | دے خیال کوی | چہ بیشک | مال ددہ بہ | ہمیشہ ژوندے دُساکی دے | ہرگز نہ

بیابیا شمیری | ہفتہ دا خیال کوی چہ دہفتہ مال بہ ہمیشہ دہفتہ سرہ وی | ہیچرے نہ

لَيَنْبُذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝۵ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝۶

دیکھ فورور اوچلے شی | بہ "حطمہ" بنے | او | تاتہ معلومہ دہ | چہ حطمہ ہفتہ خیزدے | اور داللہ دے | بل شوے

ہفتہ بہ یقیثا بہ "حطمہ" کتنے غور زو لے شی اوتانہ معلومہ دہ | چہ حطمہ ہفتہ خائے دے (ہفتہ) داللہ تعالیٰ اور دے (دہ دہ) بہ

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝۷ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝۸ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝۹

ہفتہ چہ | وریسیری بہ | زہونو | تہ بیشک ہفتہ بہ | یہ دوی باند | بتدکوی شی | یہ دنگو دنگو سستو کتنے

حکم | بل شوے دے | چہ زہونو تہ ورنو زری، دا اور بہ ورپے (دھر طرف نہ) بند کرے شی، یہ دنگو دنگو سستو پورے (بہ تہ شوی وی)

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ۝۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۲ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ فیل پہ مکہ کتنے نازل شو | (شروع) داللہ پہ نامہ چہ نو مہربان دیر زیارتم کوونکے دے | او پہ دکنے پنچہ آیتونہ اوپوہ رکوع دے

داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نو مہربان دیر زیارتم خاوند دے

الْمَرْتَرُ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝۱ أَلَمْ يَجْعَلْ

آیانہ دی نکلی تا | چہ خنک | معاملہ وکری | ستارب | د خاوندانو دہاتیانو سرہ | آیانہ ووکری دہ

آیا تاتہ معلومہ نہ دہ | چہ ستارب دہاتیانو د خاوندانو سرہ خہ وکری؟ آیا اللہ تعالیٰ دہغوی

كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝۳ تَرْمِيهِمْ

تدبیر ددوی | بے کارہ | او راوے لیپول | یہ دوی باند | مارغان | قوی قوی | چہ ویشتل بہ یہ دوی

قوی تدبیر نہ | ناکامہ نہ کری | او اللہ تعالیٰ یہ ہغوی قوی قوی مارغان راو لیپول | چہ یہ ہغوی بہ نے

بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝۴ فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا كُولٍ ۝۵

کاسری | یہ اور کتنے دپچے شوئے جوہر شوی | نوخذ کول دوی | پہ شان دبو سو | خوبے شوو

دبرہ نہ دکانو دیکھی راویشتل | بیا اللہ تعالیٰ ہغوی د خوبے شوو بوسو پہ شان کول

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ۝۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۲ أَرَبُعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ قریش پہ مکہ کتنے نازل شو | (شروع) داللہ پہ نامہ چہ نو مہربان دیر زیارتم کوونکے دے | او پہ دکنے غلور آیتونہ اوپوہ رکوع دے

داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نو مہربان دیر زیارتم خاوند دے

لَا يَلِفُ قُرَيْشٌ ۝۱ الْفَهْمُ رِحْلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝۲ فَلْيَعْبُدُوا

عادت شوی دی | قریش | عادت شوی ددوی | سفر سرہ | دژمی | او د اوری | پکاری چہ دوی عباد وکری

قریش عادت شوی دی - یعنی دژمی او د اوری د سفر سرہ عادت شوی دی، نو ہغوی لہ پکاری چہ دہ

رَبِّ هَذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جَوْعٍ ۖ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝
 ذرے | کور | چا چہ | طعام ورکرو دوتی | پہ لوہہ کئے | اوامنے ورکرو دوتی | الہ ویرے نہ
 کور (کعبہ) ذرے عبادت کوی

سُورَةُ النَّاعُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | سَبْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ
 سورہ ماعون پہ مکہ کئے نازل شو (شروع) ذاللہ پہ نامہ چہ کوٹھریاں دیر زیارتم کوئے دے | اوپہ کئے آیتونہ اوپر رکوع دے

أَرَعَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ۚ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۖ
 ذاللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کوٹھریاں دیر زیارتم خاوند دے

آيَا تَالِيَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَرِجٌّ دَجْرًا ۚ أَمْ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ
 آیا تالیہ کدے | ہفہ خوک چہ | دروغ گنری | ورخ دجرا | پس ہم دادے | ہفہ کس چہ | دیکے ورکوی | یتیم لہ
 آیا تاہفہ خوک لیکدے چہ دجرا ورخ دروغ گنری؟ | داہفہ خوک دے چہ یتیم لہ دیکے ورکوی

وَلَا يَحْصُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْبُسْكَانِ ۖ قَوْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ
 او ترغیب نہ ورکوی | ذ خوراک ورکولو | مسکین نہ | پس تباہی دے | ہفہ مونہ کنارو دہارہ | چہ ہفوی
 او مسکین نہ ذ خوراک ورکولو ترغیب نہ ورکوی، نو داسے مونہ کنارو لہ بربادی دے چہ دخیلو

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ الَّذِينَ هُمْ يُرْءَاوُونَ ۖ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۖ
 لہ مونہ خونوخیلو نہ غافلہ دی | ہفہ خلق چہ | ریا کوی | او منع کوی | دعام ضرورت غیز
 مونہ خونو نہ بے خبرہ دی (یعنی) ہفہ خلق چہ ریاکاری کوی | او دعام ضرورت غیز (حاجت مند لہ) نہ ورکوی

سُورَةُ الْكَوثرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | ثَلَاثُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ
 سورہ کوثر پہ مکہ کئے نازل شو (شروع) ذاللہ پہ نامہ چہ کوٹھریاں دیر زیارتم کوئے دے | پہ کئے دتے آیتونہ اوپر رکوع دے
 ذاللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کوٹھریاں دیر زیارتم خاوند دے

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوثرَ ۚ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۖ
 بیشک | مونہ درکرو تاتہ | "کوثر" | پس مونہ وکرو | دخیل رب | او قربانی وکرو | بیشک | دشمن ستا ہم دے کئے نامے بے غنہ
 یقیناً مونہ تالہ دیرخہ درکری دی | نو تہ خیل رب تہ مونہ کوہ، او قربانی کوہ بیشک | ستادشمن بہ نامے او بے غنہ دی

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ
 سورہ کافرون پہ مکہ کئے نازل شو (شروع) ذاللہ پہ نامہ چہ کوٹھریاں دیر زیارتم کوئے دے | اوپہ کئے شپڑ آیتونہ اوپر رکوع دے
 ذاللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کوٹھریاں دیر زیارتم خاوند دے

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۚ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۖ وَلَا أَنْتُمْ
 وایہ | اے | کافرانو! | ازہ عبادت نہ کوم | دہفہ غہ چہ | تاسوئے عبادت کوی۔ | اونہ تاسو

عِبَادُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۖ
 عبادت کوئی کی | دہفہ چا چہ | ازہ عبادت کوم | اونہ زہ | عبادت کوئے یم | دہفہ غہ | چہ تاسوئے عبادت کوی
 اونہ تاسو دہفہ اللہ عبادت کوی دکوم چہ زہ عبادت کوم، اونہ نہ زہ چہ دہفہ (معبودانو) عبادت کوم دکوم چہ تاسو عبادت کوی۔

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۖ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۖ

اونہ تاسو عبادت کوونکی بی دھن چاچہ عبادت کوونہ تاسو پاره ستاسو دین کے اوما د پاره زما دین
اونہ تاسو دھن چا عبادت کوونکی بی دھن چا عبادت کوونہ تاسو پاره ستاسو دین دے اوما د پاره زما دین۔

سُورَةُ النَّصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ نصر پہ مدینہ کے نازل شو (شروع) دالہ پہ نامہ چہ تو مہربان دیر زیات رحم کوونے دے
دالہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ

ہرکہ چہ راورسید مدد دالہ او فتح اوتا ولیدل خلق چہ هغوی داخلیری پہ دین کے

اللَّهُ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۖ

دالہ دے دے پس یابی بیان کرہ پہ تعریف سرہ ارب خیل اومعافی غوارہ لہ هغه نہ بیشک دے توبہ قبولونے
رانسوزی، نوذخیل رب تسبیح اوحمد وایہ او دھن نہ بخشنہ غوارہ، بیشک هغه توبہ قبولونے دے۔

سُورَةُ الْاٰخِلَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ اخلاص پہ مکہ کے نازل شوا (شروع) دالہ پہ نامہ چہ تو مہربان دیر زیات رحم کوونے دے
دالہ پہ نامہ شروع چہ تو مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

تَبَّتْ يَدَايَ اِنِّیْ لَهٗیْ وَتَبَّ ۚ مَا اَغْنٰی عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۚ سَيَصْلٰی

مات دشی اداوہ لاسو دابولہب اوهن دیر دشی پہ کار رانے ددہ مال ددہ اوهن ہنہ دہ وگتہل دیر زہرہ دخالشی

نَارًا ذَاتَ لَهٗیْ ۚ وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ فِیْ جِیْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۚ

پہ اور کے د شعلو والا او ددہ ہنہ ہم اوجتوئے دخشاک پہ خت دھنے کے رسی دہ مضبوطہ غبتلے
ناک اور نہ وروغور زہری او ددہ ہنہ ہم چہ خشاک اوجت کرے کرچی دھنے پہ غارہ کے بہ یوہ مضبوطہ غبتلے رسی پرتہ وی۔

سُورَةُ الْاٰخِلَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَرْبَعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ وَاحِدٌ

سورہ اخلاص پہ مکہ کے نازل شو (شروع) دالہ پہ نامہ چہ تو مہربان دیر زیات رحم کوونے دے
دالہ پہ نامہ شروع چہ تو مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ ۚ اَللَّهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ ۚ وَلَمْ يُولَدْ ۚ

واہ ہنہ | اللہ | یودے | اللہ | بے پروا دے | نہئے اولاد زہرولے دے | اونہ دے زہرولے شو دے
(لے رسول) نہ وایہ چہ اللہ بودے، اللہ بے پروا دے، نہ دھن نہ شوک پیدا دے اونہ هغه دچا نہ پیدا دے

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۚ

اونشتہ | ددہ | برابر | شوک
اوہ شوک دھن سیال نہ دے

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا

وايه زه پناه غوارم | پير رب | د صبا | له شر نه | دهغه | چه د پيد ا کړي دي | اوله شر نه | د تياره | شپه | هر که چه نه | وايه چه زه د صبا د رب پناه غوارم | د هر هغه غيز د شر نه چه هغه پيد ا کړي دے | اوله شر نه | د تياره | شپه | هر که چه نه |

وَقَبٌ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

چه هفتاد و شش، او بجا دو کو و نکو بنحو له شرته چه په غوثو باندې پوکي وي، او د هاسد له شرته هر کله چه په حسد کوراشي

سُورَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ
سُورَةُ النَّاسِ فِي مَكَّةَ كُنِيَ نَازِلُ شَوْ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(شروع) دَ اللّٰہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم کو دیکھے دے
دَ اللّٰہ پہ نامہ شروع چہ لوئے مہربان دَ دیر زیات رحم خاوند دے

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۝٤

دایه (ره پناه غوارم) ایہ رب د خلقو بادشاہ د خلقو معبود د خلقو له شرته دوسو سپوږمې
دووايه چه زه د خلقو د رب پناه غوارم، د تو د خلقو د پادشاہ، د تو د خلقو د معبود، د هغه (شیطان) د شر نه چه وسوسه

الْخَنَازِصُ ۝ الَّذِي يُوَسَّوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝
روستوكيدونكى (له شىء) نه | ههغه چه | وسوسه اچوى | په سينو كې | د خلكو | له پير يانونه | اوله انسانانو نه

کتابت: زاہد حسین تاروجہ تمییز سراج الاسلام اکوڑہ ٹنک ضلع نوشہرہ

کتابت: زاید حسین تاروجیہ تلمیذ سراج الاسلام اکوڑہ خٹک ضلع نوشہرہ
مارچ ۲۰۰۳ء

مارچ ۲۰۰۳ء

رُعَا عِزِّ خَيْرِ الْقُرَّانِ

[illegible]

دُعَا جَنَّةِ الْفِرَاتِ

اے اللہ! اور فرما میری پریشانی میری قبضوں اے اللہ! رحم فرما مجھ پر
قرآن عظیم کی برکت سے اور بنا تو قرآن کو میرے لیے پیشوا، روشنی،
ہدایت اور رحمت اے اللہ! یا دلا تو مجھے قرآن میں سے
جو میں بھول گیا ہوں اور سکھلا دے تو مجھے اس میں سے
جو میں نہیں جانتا اور نصیب فرما تو مجھے اس کی تلاوتِ سات کے وقت
اور دن کے وقت اور ہر وقت اس کو میرے لیے حجت
اے رب العالمین (قبول فرما)

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَحُشَّتِیْ فِیْ قَبْرِیْ۔ اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِیْ
بِالْقُرْآنِ الْعَظِیْمِ وَاجْعَلْهُ لِیْ اِمَامًا وَنُوْرًا
وَهَدًی وَرَحْمَةً۔ اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِیْ مِنْهُ
مَا نَسِیْتُ وَعَلِّمْنِیْ مِنْهُ
مَا جَهِلْتُ وَارْزُقْنِیْ رِزْقًا اِنَاءَ الْیَلِ
وَ اِنَاءَ النَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِیْ حُجَّةً
یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ (اٰمِیْن)

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ
سورة فاتحہ مکی دے (شروع) دے اللہ پہ نوم سرد (چہ) لوئے مہربان دیر زیارم کوئے دے او پہ دے کئے اووہ ایتونہ دے
شروع کوم دے اللہ پہ نوم سرد چہ لوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ

ہول تعریفونہ اللہ لڑکے (کوم چہ) پانوکے دے | دے مخلوقاتو ۔ | دیر مہربان
ہول تعریفونہ اللہ دے پیر دے دے دے مخلوقاتو پانوکے دے دیر مہربان

الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ

دیر بخونکے | مالک رکے | دے دے | دے قیامت | ہم ستا
نہایت رحم کوئے دے چہ دے جزا دے دے مالک دے ۔ (لے اللہ!) مونہم

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اهْدِنَا

مونہ عبادت کوو | او ہم تانہ | مونہ مدد غواہو | دے نیا یہ مونہ تہ
ست عبادت کوو | او مونہ ہم تانہ مدد غواہو ۔ | مونہ تہ

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ

لا رہے | نیغہ | لار | دے (دے) خلقو
نیغہ | لارہ | دے نیا یہ | دے خلقو | لارہ

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

(چہ) تا انعام کوئے دے | پہ ہغوی | نہ دے (دے) غصہ شوئے دے
پہ کومو چہ تا انعام کوئے دے، نہ دے خلقو (لارہ) پہ کومو چہ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

| پہ ہغوی | اونہ | (لارہ) گمراہانو |
غضب شوئے دے اونہ دے خلقو چہ گمراہ شول ۔

الم نزل الاول (۱)

عج

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذْ أُوتُوا نِعْمَةً مِنْ رَبِّهِمْ إِذْ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانُوا عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ كَافِرِينَ | ۲۸۶ آیتوں اور ۲۸۰ رکوع کا ہے

شروع کوم ذکر اللہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم خاوند ہے ۔

الْمَ ۱ | ذَلِكِ الْكِتَابُ لَارِيبٍ مِنْهُ فِيهِ

الف، لام، میم دا (قرآن) ہفہ کتاب دے چہ پہ دے کئے (ہیچ) شک نشہ | پہ دے کئے

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۲ | الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

ہدایت کے | پرہیز کارانو د پارہ ۔ | ہفہ خلق | چہ ایمان لری

بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

پہ غیب باند | او ددروی | مونہ | او دھفہ نہ

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۳ | وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

چہ مونہ ورکری دھنوتہ | خرخر کوی | او ہفہ خلق چہ | ایمان راوری

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

پہ ہفہ چہ نازل کرے شول | پہ تاباند | او پہ ہفہ چہ | نازل کرے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۴ | وَالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۵

لہ تانہ وراوند | او پہ آخرت باند | ہفہ یقین لری ۔

پہ ہفہ تو لو باند ایمان راوری او پہ آخرت باند یقین ساقی ۔

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵﴾

دغه خلق | په هدايت ياندي دي | د خپل رب طرف نه | او دغه خلق | کاميابي موندونکي دي - | بيشکه
دغه خلق د خپل پروردگار د طرف نه په سه لار (روان) دي او هم دوی د عذاب (او د ملامتيا) نه خلاص دي. بيشکه
الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
کوم خلق چه | کافران شول | برابر ده | په دوی | که ویري ته دوی | يا | نه | ویري ته دوی
هغه خلق کوم چه انکار وکړو د هغوی په حق کي برابر ده که نه هغوی (عذاب نه) ویري يا نه ویري

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ
ایمان نه راوړي دوی | مهر ووهلو | الله | په زېږونو د دوی | او په غوږونو د دوی
هغوی هیڅ کلامونکي نه دي - الله تعالی د هغوی په زېږونو او غوږونو باندې مهر لگولې دے -

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ
او په سترگو د دوی | پرده ده | او دوی د پاره | عذاب (دے) | لوست - | او دغه خلق
او د هغوی په سترگو پرده غوږیدلې ده او د هغوی د پاره دیر لوست عذاب مقرر دے - او په خلق کي

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾

هغه (ا) چه وايي | موږ ايمان راوړي په الله | او په ورځ | د آخرت | او نه دوی هغوی | ايمان راوړونکي
خپه داسه هم دي چه وايي چه موږ په الله تعالی او د آخرت په ورځ ايمان لرو ، مگر هغوی مؤمنان نه دي -

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
هغوی دوکه ورکوي | الله (نه) | او هغه خلقونه | چه ايمان نه راوړي | او نه ورکوي دوکه | مخاندو خپلو ته
هغوی (په خپل خیال کي) الله تعالی او مؤمنانو ته دوکه ورکوي حال دا چه په حقیقت کي هم خپلو ځانونو ته دوکه ورکوي

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۹﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
خو هغوی نه پوهیږي | د هغوی په زېږون کي | بیماری (ده) | پس زیاته کړه هغوی | الله | بیماری
او په دے هم نه پوهیږي - د هغوی په زېږون کي د نفاق (مرض دے) پس الله د داسے خلقو مرض نور هم زیات کړو

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰﴾ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا قِيلَ
او د هغوی پاره | عذاب (د) | درد ورکونکي | په وجه د هغه چه دروغ بهی وئیل | او هر کله چه | وویل شي
او هغوی د پاره دردناکه سزا په کجرم کي مقرر ده چه هېښه بهی دروغ وئیل - او کله چه هغوی ته وویل شي

لَهُمْ لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۱۲﴾

هغوی ته | (چه) فساد مخورئ | په زمکه کي | نو دای | چه موږ خو | اصلاح کوونکي یو
چه د زمکه په مخ فساد مه کوئ | نو دای چه موږ خو صرف اصلاح کوونکي یو

إِنَّمَا هُمْ فَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۴﴾ وَإِذَا قِيلَ

خبردار | بيشکه هم هغه خلق | فساد کوونکي دي | لیکن | هغوی نه | پوهیږي | او هر کله چه وویل شي
خبردار! هم دغه خلق فساد کوونکي دي | لیکن دوی نه پوهیږي - او هر کله چه هغوی

خَبَرُوا أَنَّهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۱۵﴾

خبردار | بيشکه هم هغه خلق | فساد کوونکي دي | لیکن | هغوی نه | پوهیږي | او هر کله چه وویل شي
خبردار! هم دغه خلق فساد کوونکي دي | لیکن دوی نه پوهیږي - او هر کله چه هغوی

خَبَرُوا أَنَّهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۱۵﴾

[illegible]

حضرت مولانا محمد باقر عریانی (انگریزی) حضرت مولانا محمد اذکر بیگم (تعلیم القرآن)
حضرت مولانا محمود الحسن دیوبندی حضرت مولانا عبدالحق صاحب دارالعلوم اسلامیہ (تفہیم القرآن)
ان تمام مولائے کرام کی لازوال تفسیر و تشریح

تاج خمینی لمیٹڈ کے انمول ہیرے

ملفوظ فی حقوق و اہمات بشمول کالی، انشائیہ، قیاسی، معنی، تفسیر، تاریخ، جغرافیہ، فہرست، قرآن مجید، اسلامی مطبوعات، تاریخ، گرامر، اردو، پشتو،

والله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل فی بیان

طريق الامم المتحدة

Small note

مُصْطَفَا

五

2

تاج محمد مراد

Facebook page for Majmooa-e-Tafaseer. The page features a cover image of the Kaaba in Mecca, surrounded by a large crowd of pilgrims. The page name is "Majmooa-e-Tafaseer" and the handle is "@MajmooaETafaseer". The page is set to "Home" and has a "Change Cover" button.

Facebook page for "اے مسلم خوابیدہ اٹھ بیدار ہو جا" (Ae Muslim Khawabideh Uth Bidaar Ho Ja). The page features a cover image with Urdu text: "اللہ نے حضرت موسیٰ سے فرمایا! اے موسیٰ جب تم مجھ سے کلام کرتے ہو تو تمہارے اور میرے بیچ میں ستر فرشتے ہوتے ہیں، مگر جب محمد ﷺ کی امت مجھ سے کلام کرے گی تو ان کے اور میرے بیچ میں کوئی نہیں ہوگا، یہ وہ لوگ ہیں جو افطار". The page name is "اے مسلم خوابیدہ اٹھ بیدار ہو جا" and the handle is "@jan.sher.11". The page is set to "Home" and has a "Change Cover" button.

تمام مسلمان مردوں اور عورتوں کی تعداد کے برابر نیکیاں

مولانا یونس پالنپوری

SABAQ NO: 458

آج کا سبق

روزانہ اس دعا کے پڑھنے کا اہتمام کیجیے

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ
وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ

(مجمع الزوائد ومنبع الفوائد « كتاب التوبة » باب الاستغفار للمؤمنين والمؤمنات)

" من استغفر للمؤمنين والمؤمنات كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة "

www.aajkasabaq.in
www.bayans.org
www.ibnekaseer.net

A Ramadan Dua

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ
IqraSense.com

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا صَالِحَ الْأَعْمَالِ

O Allah! Accept from us our good deeds!

آمين

A Ramadan Dua

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ
IqraSense.com

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ

*O Allah! Elevate in respect the religion
of Islam and the Muslims!*

آمين

دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّسْ وَحْشَتِيْ فِيْ قَبْرِىْ ۞ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ بِالْقُرْآنِ الْعَظِيْمِ ۞ وَاَجْعَلْهُ
لِيْ اِمَامًا وَّنُوْرًا وَّهْدًى وَّرَحْمَةً ۞ اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِيْ مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِّمْنِيْ مِنْهُ
مَا جَهِلْتُ وَارْزُقْنِيْ تِلَاوَتَهُ اَنْتَ اَلْيَلِ وَاَنْتَ اَلنَّهَارِ وَاَجْعَلْهُ لِيْ حُجَّةً يَّارَبِّ
اَلْعٰلَمِيْنَ ۞ اٰمِيْن ۞

Facebook post interface showing a video titled "أمت محمدية کی تعداد۔۔" (The Number of the Ummah of Muhammad). The video content discusses the number of the Ummah of Muhammad and mentions the Prophet Muhammad (ﷺ) and the Ummah of Muhammad. The post includes a quote from the Quran: "It is only Shaitan that suggests to you the fear of his allies. So, do not fear them, and fear Allah. He is the one who is to be feared." The post also features a call to action: "امت محمد ﷺ کی مدد کرو۔ مسلمانوں کبیاں ہو؟" (Help the Ummah of Muhammad ﷺ. How many Muslims are there?). The post is shared on a Facebook page with a blue header and a white background.

Union Council Kot Daulat Zai

Elliyeeen Home Create

Notifications 40 Insights Publishing Tools Promotions Settings Help

Union Council Kot Daulat Zai
@UnionCouncilKotDaulatZai

Liked Following Share + Add a Button

Union Council Kot Daulat Zai
@UnionCouncilKotDaulatZai

Liked Following Share + Add a Button